

Elvis magasinet

Nr 4 augusti 2023 Pris: Gratis

Utgivare: Elvis i Norden

Officiell fanklubb godkänd av Graceland/EPE

Jim Reeves och Elvis

FOCAL
POINT

TENNESSEE
KARATE
INSTITUTE

Karatemästaren

Elvis pianon

Joel Nunez

SYSTEM

Innehåll

*Sida 6 – Elvis, Orbison & jag i
Karl o Kristinas Trädgård*

Sida 9 – Intervju med Joel Nunez

Sida 14 – Vintage Vinyl Countdown del 4

Sida 28 – Nipper's Corner: Elvis pianon

Sida 38 – Karatemästaren Patrick Wrenn

Sida 42 – Jim Reeves och Elvis i Sverige

Sida 52 – Fakta om Jim Reeves

Omslag framsida:

Tennessee Karate Institute i Memphis

Foto: Petri Volanen

Omslag baksida:

Elvistekning: Andy Leslie

Vi rekommenderar:

E-tidningen läses bäst genom att använda programmet **Adobe Acrobat Reader DC** vilket är gratis från Adobes hemsida:

<https://get.adobe.com/se/reader/>

I Acrobat Reader kan du välja att visa 1 eller 2 sidor åt gången. Två sidor kan vara bra att välja om man vill se ett helt uppslag där innehållet kanske sträcker sig över båda sidorna.

Givetvis kan även andra pdf-läsare användas. Men om problem uppstår så testas vi med Adobes Acrobat Reader som de flesta använder sig av.

Elvis i Norden

Elvismagasinet's redaktion:

Chefredaktör och layout:

Elvis Ahlgren

Medarbetare:

Joe Devine

Micke Englund

Keith Huotari

Sandra Jonsson

Tomas Karlsson

Jari Koskela

Annika Lindqvist

Andy Leslie

Harald Mjöberg

Yannick Perrussel

Trevor Simpson

Eva Lind Söderling

Elisabeth Wigdahl

Stefan Ödman

Video:

Elvis Ahlgren

Tomas Karlsson

Du når oss på e-postadressen:

elvismagasinet@elvis.ax

Utgivningsmånader:

Februari

April

Juni

Augusti

Oktober

December

Hej Elvisvänner!

Sommaren är väl snart över och många återgår till sina arbeten och andra rutiner som man kanske inte haft under den varma sommartiden. Den 16 augusti tänker vi förstås lite extra på Elvis Presley eftersom det är hans dödsdag.

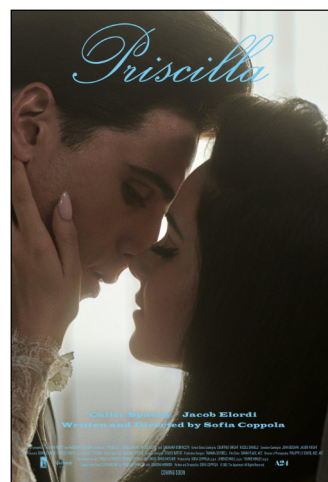
Nya Aloha-boxen

Lagom till dödsdagen, runt den 11.8, utkommer **den nya Aloha From Hawaii-boxen** som förutom **nymixad konsert CD** även innehåller **TV-showen på Blu-ray**. Det blir med andra ord en fröjd både för öron och ögon! 3 CD och en Blu-ray samlar allt(?) material från denna historiska konsert 1973.

Filmen "Priscilla"

Vi har även nåtts av nyheten att **Sofia Coppolas nya film "Priscilla"** kommer att visas på New York Film Festival den 6 oktober. Det blir onekligen intressant att se hur denna nya filmatisering av **Priscilla Presleys** biografi **Elvis and Me** från 1985 skildrar Elvis och Priscillas liv tillsammans. Jag tror personligen att den blir något helt annat än **Baz Luhrmanns** Elvisfilm. Sofia bjuder nog på mer drama och intensitet än

den glittriga och högljudda underhållningskaskad som Baz serverade. Naturligtvis måste det finnas plats för lite musik också men jag tror att den mer hamnar i bakgrunden. Ja vi har säkert alla någon sorts förväntningar inför den nya filmen. Det säger sig självt att det inte är någon bra idé att göra något som liknar Luhrmanns film. Coppola måste hitta en egen vinkel och göra något annorlunda. Kan det lyckas eller blir det ännu en i raden av många mindre intressanta Elvisfilmer?

Elvisträffen i Uppsala

Du kommer väl ihåg att anmäla dig till **Elvis i Nordens träff på Elvishotellet i Uppsala i januari under Elvis Presley Birthday Party?** Det gör du på vår hemsida www.elvis.ax/evenemang.html Då får du även all information för evenemanget. **Anmälan till träffen kostar 100 kronor** som betalas senare. Biljetter till konserten på Katalin köpes separat.

Passa på att utnyttja Elvis i Nordens **specialpris på hotellrummen** medan det ännu finns rum kvar. Det är en begränsad mängd rum som vi har fått reserverade till specialpris för 1 eller 2 nätter.

Mycket nöje med detta nummer och i oktober kommer nummer 5!

TULIP ROAD RECORDINGS PRESENTS

ZELLS

AN INTERNATIONAL **ELVIS** TRIBUTE

with the T&C Band

ALSO PERFORMING
OA & the SONS
of BOOGIE

DOORS OPEN 16

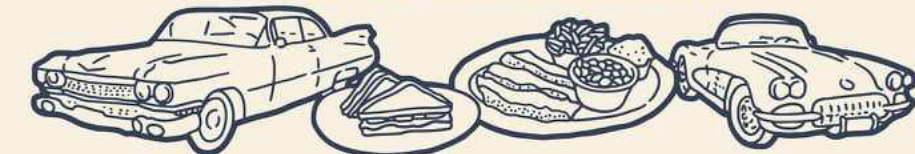
FRIDAY, AUGUST 11

Pine Ridge Brewery

SÖDERGATAN 81,
311 32 FALKENBERG

MEMPHIS

BBQ

PEANUT BUTTER & BANANA SANDWICHES • ROCK & ROLL TRIVIA

CLASSIC CAR

SHOW

www.pineridgebrewery.se

www.tctribute.com

Mickes Serier, CD & Vinyl

Vi köper, byter och säljer både nytt och gammalt!

Besöksadress:
Långholmsgatan 20 &
Långholmsgatan 13,
Närmsta tunnelbana Hornstull,
uppgång Bussar / Hornstull

Postadress:
Långholmsgatan 20, 117 33
Stockholm

Tel: 08-668 10 23

***Mats Söderman från Finland
är nöjd kund hos Micke.***

MICKES
Serier, CD & Vinyl.

Elvis, Orbison & jag i Karl o Kristinas Trädgård

Den 8 juli 2023 begav min familj och jag oss iväg för att se Joel Nunez vid Karl o Kristinas Trädgård och Wårdshus i Skarpnäck i södra Stockholm, bara en liten bit från där jag bor. Jag cyklar förbi det lilla torpet från 1763 varje dag på väg till mitt arbete och hade nu sett att här skulle det bli en Elviskonsert den 8 juli med artisten och sångaren Joel Nunez. Det var inte en artist jag lyssnat till tidigare, men det väckte också min nyfikenhet. Självklart måste jag gå och lyssna när Elvis kommer till min hemort.

Jag kan börja med att berätta lite historiskt om platsen som också kallas för **Pungpinan**. Namnet Pungpinan kommer från krogen Pungpinan, som låg norr om dåvarande Tyresövägen, nuvarande Skarpnäcksvägen just öster om Skogskyrkogården. Krogen, som också kallades **Skarpnecks krog** eller **Krogen i kröken**, fick enligt traditionen sitt namn av att man där "pinade" sin penningpung för att betala brännvinet. Mitt emot krogen

låg och ligger fortfarande torpet Pungpinan, uppfört 1763 som torp under Skarpnäcks gård. Vid detta torp ligger nu **Karl o Kristinas Wårdshus** där evenemanget denna dag

skulle äga rum i trädgården.

När vi kom dit började vi med att äta en jättegod middagsbuffé, tillsammans med många andra gäster. Därefter blev det så

*En förväntansfull publik har samlats i Karl o Kristinas Trädgård.
Foto: Eva Lind Söderling*

konsert. Konserten var helt utsåld. In kommer **Joel Nunez**. Han river av ett par Elvislåtar som **Suspicious Minds, Thats All Right, Johnny B. Goode, Peace in the Valley, Burning love, Hound Dog** och **Where Could I Go But to the Lord**.

Det blev också några låtar utav andra artister såsom **Pretty Woman** (Roy Orbison), **Runaway** (Del Shannon), **I Saw Her Standing There** (Beatles), **Great Balls of Fire** (Jerry Lee Lewis). Joel Nunez, som är amerikan, förvånade

*Joel Nunez kör gamla klassiska låtar.
Foto: Eva Lind Söderling*

Foto: Eva Lind Söderling

också alla genom att gå upp och sjunga **Leende guldbruna ögon** av **Sven-Ingvars** på svenska. En gammal dansbandsklassiker. Jag måste säga att jag var mycket nöjd med konserten och efteråt blev det både en autograf och en selfie.

Vem är då Joel Nunez?

Joel Nunez är en kubansk-amerikansk sångare som blev upptäckt på kryssningsfartyg av ett svenskt artistbolag, flyttade till Sverige och blev av tidningen **Megafonen** utnämnd till **Norrlands mest bokade underhållare 2014-2019**. Joel hade hela 850 spelningar i Sverige under den tiden! Efter ett par år i hemlandet så

Efter konserten blev det både autograf och selfie.
Foto: Eva Lind Söderling

flyttade Joel och familjen tillbaka till Sverige 2021 och han har sedan dess turnerat flitigt, både som soloartist, men har också gjort turnéer och konserter med **Doug Seegers, Shirley Clamp** och **Sonja Aldén**.

Om turnén

Under våren 2023 så öppnar han upp för **Chris Kläfford** på en miniturné i Sverige, han gör en egen turné med **"Elvis, Orbison & jag"** samt släpper en singel tillsammans med **Shirley Clamp**. Joel Nunez har, utöver sitt egenskrivna

material, blivit känd för att sjunga 50- och 60-talets absolut största hits".

(Källa: Erikshjälpen).

Annika Lindkvist, medarbetare på **Elvismagasinet**, fick en intervju med Joel som också publiceras i detta nummer.

Intervju med Joel Nunez

Elvismagasinet
Annika Lindqvist har träffat Joel i samband med hans konsert i Karl o Kristinas Trädgård och intervjuat honom så att vi ska få veta lite mer om vem han är.

Foto: Joel Nunez

Annika: – Hej Joel! Berätta lite om din musikaliska resa? Hur började den?

Joel: – Det började med att jag lyssnade på mycket 50- och 60-tals musik. Det var mycket Chuck Berry, The Eagles, The Doors, blues och klassisk rock. Jag lärde mig själv att spela gitarr och var från början bara gitarrist. Det var svårt att hitta någon

som kunde ta sången, så jag fick helt enkelt lära mig sjunga. Jag var signad till ett oberoende märke i Florida, men det gick inget vidare. Jag visste inte riktigt vad jag skulle göra, så 2012 tog jag anställning på ett kryssningsfartyg som underhållare. Jag körde mest klassiska crooners som Dean Martin, Frank Sinatra med flera.

Ombord fanns ju en hel del tid över, så jag började titta på Elvis och hittade "Aloha from Hawaii" på nätet. Det var en riktig ögonöppnare, jag kunde bara inte komma över hur bra han var. Jag blev ett stort Elvisfan och började sjunga Elvislåtar också.

Jag mötte massvis med personer på kryssningsfartyget, många som ville att jag skulle komma till deras länder och uppträda. 2014 mötte jag några svenskar ombord, som insisterade på att jag skulle komma till Sverige, de sa att de kunde ordna gigs till mig och till slut lät jag mig övertalas att komma. Så jag tror det var februari 2014 och jag hamnade uppe i Skellefteå, där jag presenterades som en kille från Miami som sjöng rock'n'roll och crooner typ av sånger. Det blev en stor succé, jag fick jättefin respons från publiken och jag turnerade i princip konstant fram till 2019. Det var Jan-Erik Stål och Niklas Nordmark på Bolar Music som bokade in mig överallt, stora som små ställen. De var så bussiga mot mig och var som min familj i Sverige.

Jag gjorde flera CD:n som sålde bra, varav en del låtar spelades ofta på P4 Västerbotten. Sedan kände jag att jag behövde åka tillbaks till USA, det var 2019

Foto: Oscar Nilsson

SKELLEFTEÅGUIDEN

NÖJE

MARS 2022

26
EVENEMANG
DU INTE FÅR
MISSA!

**+ TOMMY
KÖRBERG**
UPPTRÄDER TVÅ DAGAR
I RAD I SKELLEFTEÅ

**KORSORD +
& TÄVLINGAR**

JOEL NUNEZ

och sedan kom ju pandemin och det var förstås stendött på konsertfronten. Jag gick tillbaka till mitt jobb som elektriker, träffande min blivande fru. Efter pandemin var över, ville jag tillbaks till Sverige och jag började jobba med Northevent och Marcus Nyström. Vi hamnade i Stockholm, där jag nu bor med min fru och ettåriga dotter. Det har hänt jättemycket. Jag har bland annat samarbetat med Sonja Alden, Doug Seegers och öppnat för Chris Kläfford. Det jag kör nu är "Elvis, Roy and I". När det gäller Elvis kör jag ofta Elvis '68 Comeback medleyt, som ju är fenomenalt. Men även hans tidiga låtar från SUN-tiden såväl som

gospellåtar som *Amazing Grace* och *Crying in the Chapel*. Vi kommer turnera runt hela Sverige med start i september.

Annika: – Du har ju också skrivit en hel del material. Vilka låtar vill du lyfta fram som har en personlig mening för dig?

Joel: – Då skulle jag säga *Rebel Rock* och *Ding Dong*.

Här gör Joel en paus för att hämta gitarren och börjar spela och sjunga. Det låter fantastiskt bra och det går inte att ta miste på innerligheten i hans sång. I texten till *Rebel Rock*, kan man ana att budskapet är väldigt personligt. Låten *Ding Dong* påminner mycket om Chuck Berry och svänger ordentligt.

Annika: – Kan du dela med dig av ett speciellt konsertminne?

Joel: – Ja, ett av dem var när jag kom tillbaka till Sverige efter pandemin. Min första spelning var på Sarek hotell, som har ett ganska stort konsertrum och publikens respons var enorm. Jag kände verkligen värmen från publiken i Västerbotten. Det var helt utsålt trots att konserten var på en måndag.

Foto: Joel Nunez

Annika: – Du har ju jobbat med många andra artister. Vilket av dessa samarbeten har påverkat dig mest?

Joel: – Åh definitivt, *Shirley Clamp*. Hon spelade in min låt [Seven Seas](#) och gjorde den verkligen till sin egen.

Annika: – Vilket råd skulle du ge till någon som vill ge sig in i musikbranschen?

Joel: – Var sann mot din egen musik. Häng med musiker som är bättre än du själv. Se till att möta andra musiker. En av anledningarna jag började med duetter, är att man då når en bredare publik.

Annika: – Till sist, vilka är dina topp 3 Elvis låtar?

Joel: – Oh svårt, men jag skulle nog säga *Such a*

Night, Good Luck Charm och *Little Sister*.

Annika: – Tack Joel för intervjun och lycka till med turnen!

Joel: – Ja, jag hoppas att många Elvis fans kommer, kolla gärna in turnéplanen, vi kommer lägga till spelningar. Biljetterna går åt som smör, så vänta inte för länge med att boka.

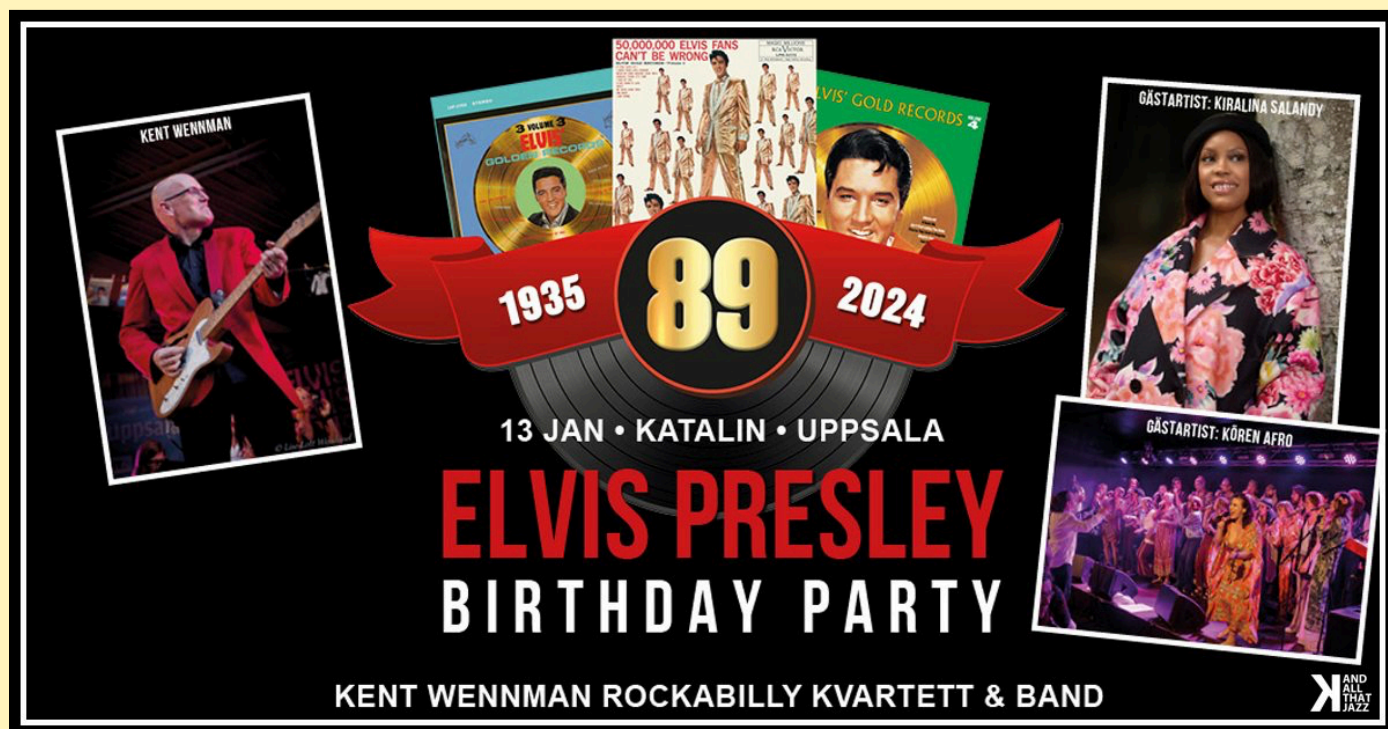
Länkar:

[Joel Nunez - YouTube](#)

[Evenemang med Joel](#)

[Joel på Spotify](#)

Programmet:

15.00: Samling på "Elvishotellet" med Elvisquiz och swap meet.

17.00: Middag på "Elvishotellet"

18.00: Dörrarna öppnar på Katalin

19.00 Puben: Elvis-Karaoke och lite annat

20.00 Stora scenen: Showtime del 1

21.00 Puben: Elvis-Karaoke

21.30 Stora scenen Showtime del 2

23.00 Puben: Elvis-Karaoke

23.30 - 01.30 After Party på "Elvishotellet".

Arrangör: Kulturhjältarna i samarbete med Elvis i Norden.

Showbiljetter: [Tickster.com](https://www.tickster.com) (275 SEK + service)

Den 8 januari 2024 skulle Elvis Presley ha fyllt 89 år. Det firar vi med ett **Elvis Presley Birthday Party på Katalin i Uppsala**. Av praktiska skäl gör vi det dock några dagar senare, **den 13 januari**. **Kent Wennman** och hans formidabla musiker bjuder på en fantastisk show! Det svänger onödigt mycket! På Katalin har han med sig sin extremt svängande och energiska kvartett. I andra avdelningen fylls kvartetten på med både piano och Hammondorgel. **Räkna med tryck!**

Showen kommer också att gästas av Sveriges bästa kör, **Afro Choir**. Och inte nog med det. Hela vägen från Kanada kommer en av landets mest färgstarka sångerskor: **Kiralina Salandy**. Räkna med gåshud! Så varmt välkomna till en helkväll där vi firar världens största artist! Det blir kända och okända pärlor från Elvis hela karriär, levererade med en stor dos humor och självdistans.

Elvishotellet / Elvis i Norden samling:

Anmäl dig nu!

Vill ni i samband med evenemanget träffa andra likasinnade så har **Elvis i Norden** en samling på intilliggande **Clarion Collection Hotel** klockan 15.00. Där blir det **Elvis-quiz**, **Swap Meet** och **gemensam middag**. Och efter showen blir det också **After Party** på hotellet. Biljett för att delta i **hotellprogrammet kostar 100 SEK** och betalas till Elvis i Norden på det sätt som det kommer instruktioner om senare.

Anmäl dig här på vår hemsida: <https://www.elvis.ax/evenemang.html>

Om du inte bor på Elvishotellet så tillkommer även en kostnad om 235 SEK/person för att delta i middagen. Bor du på hotellet så ingår buffén i hotellrumspriset (se nedan).

HOTELLRUM

Elvis i Nordens medlemmar får rabatt på hotellrum (ett begränsat antal är reserverade för oss så vänta inte) på **Elvishotellet Clarion Collection Hotel** i Uppsala för 1 eller 2 nätter enligt följande:

1 natt: Enkelrum: 1290 SEK, Dubbelrum: 1590 SEK

2 nätter (fre-sön) Enkelrum: 2195 SEK, Dubbelrum: 2695 SEK

I priset ingår: logi, eftermiddagsfika, kvällsbufé och frukostbufé.

För att boka mejla (eller ring) direkt till hotellet och uppge följande:

- Namn
- Inchecknings- och utcheckningsdag
- Antal personer i rummet

BOKA NU!

Samt uppge koden **"Elvis in the house"** i mejlets ämnesrad för att få rabatterat pris.

Mejladress: cc.uppsala@choice.se

Telefon rumsbokningar: 018-68 11 00

Vintage Vinyl Countdown

TREVOR SIMPSON

EPs by Allen Evans

ELVIS SINGS CHRISTMAS SONGS
Elvis Presley, with The Jordanaires, rocks Santa Clause Is Back In Town and Santa Bring My Baby Back To Me. The much slower I'll Be Home For Christmas and Blue Christmas present the sentimental Elvis. On RCA label.

EXCITING EYDIE
Here's Eydie Gorme singing Max Bygraves's You Need Hands (a forthright, tuneful version) plus Dormi, Kiss In Your Eyes and Your Kisses Kill Me. And Eydie's vocalising will slay you, too! On HMV label.

HEARTACHES
Connie Francis sings her hit, Carolina Moon, alongside tenderly sung You Always Hurt The One You Love, I'm Sorry I

Made You Cry and Heartaches. Connie has just the right amount of sob-throb in her pleasant voice, and Joe Lipman's beaty background adds to a good EP. MGM label.

INK SPOTS IN HI-FI
Here are Charlie Fuga's Ink Spots on HMV. Dramatic, sentimental songs, sung by high tenor and narrated by deep bass. Tunes are Until The Right Thing Comes Along, Maybe, To Each His Own and Into Each Life Rain Must Fall.

KICK OFF
The almost frantic jazz of Jack Parnell and his musicians is emphasised here in Kick Off, Topaz, Fuller Bounce and Knock Out. Stacatto phrases, lots of drumming, fast tempo—all add to excitement on this Parlophone EP.

De 12 första brittiska EP-skivorna - del 4

I vår nedräkning har det nu blivit dags att titta på volym 2 av de två EP-skivorna med soundtracket från King Creole. Förhållandet mellan Presleys förlag och låtskrivarna Jerry Leiber och Mike Stoller var inte bra efter att Tom Parker hade försökt sig på att använda lite tivoli-lurendrejerimetoder på dem under inspelningen av låtarna till filmen. Inspelningssessionen där man spelade in King Creole på nytt, den 23 januari 1958, var sista gången som Leiber och Stoller var direkt involverade med Elvis, fast han skulle ändå komma att spela ytterligare några av deras låtar vid senare inspelningssessioner. Efter att ha varit involverade i de gångna inspelningarna för Loving You, Jailhouse Rock, Elvis' Christmas Album och nu King Creole och även ha skrivit Don't, så var deras tid i Tom Parker's tivolivärld nu nästan över.

Det fanns inget tvivel om att de ville fortsätta att jobba för Elvis och att han ville ha dem kvar, men deras situation blev ohållbar på grund av Tom Parkers medverkan. Leiber och Stoller uttryckte sin vilja att fortsätta, men begärde, med all rätt, att få ett formellt kontrakt för anlitaandet av deras tjänster. Så småningom dök det upp en arkivmapp som hade Thomas A. Parkers brevlåde-logo på sig och inuti den fanns ett nästan blankt papper. Det fanns endast två rader längst ner där grabbarna förmodades skriva under med sina namn. Jerry, som hade varit sjuk, ringde till Parker för att påpeka misstaget och sade "Det finns ett papper med plats för två underskrifter men själva kontraktet saknas". Parker svarade "Det är inget misstag – Bara skriv under det. Oroa er inte; vi fyller i kontraktstexten senare". Jerry och Mike kände sig rättmätigt förolämpade av situationen och Jerry ringde tillbaka till honom med en anatomisk svordom som bad den lurendrejande falska Översten att kombinera sex med resa. "Jag lade på och talade aldrig med honom igen" tillade Jerry.

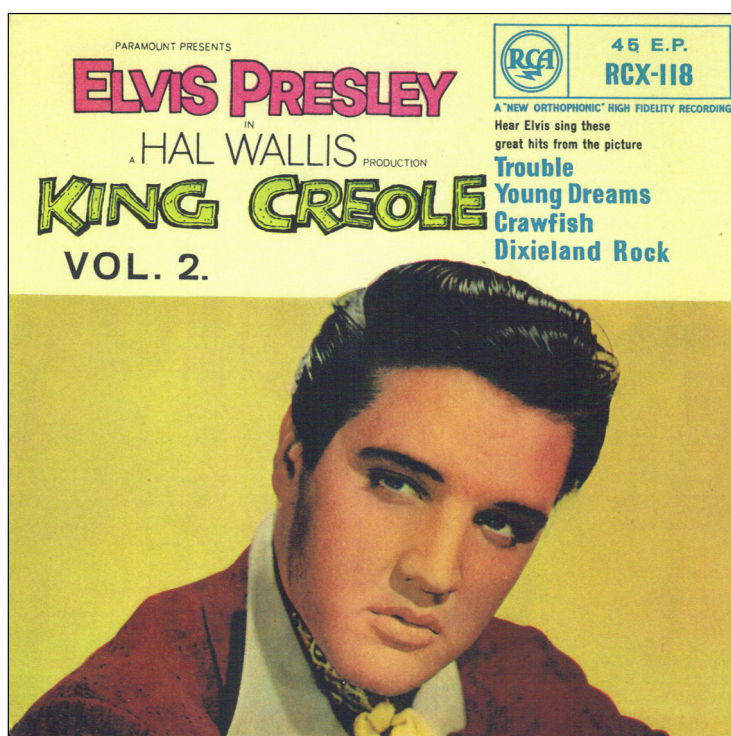
KING CREOLE – VOLUME 2 (RCX 118)

Utgiven: October 1958

Låtar:

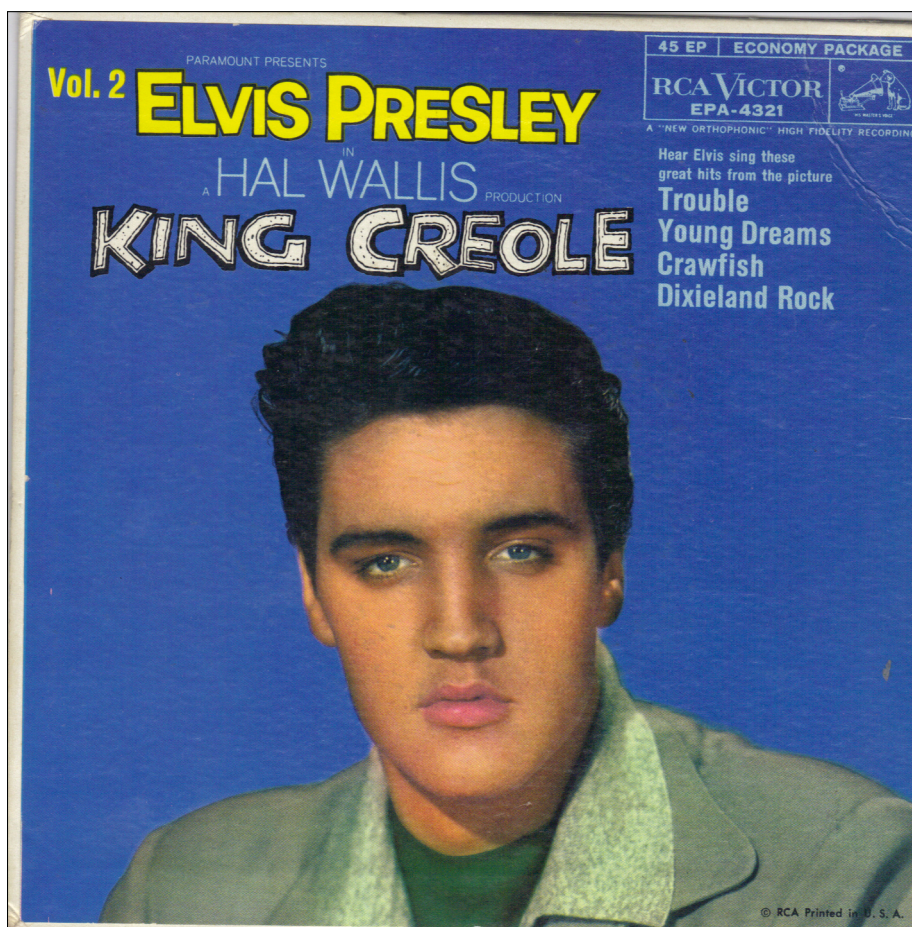
Trouble / Young Dreams
Crawfish / Dixieland Rock

Numrerad i följd efter **King Creole Vol. 1** (RCX 117), så utgjorde denna RCA EP ytterligare en "förstagångshändelse" i Elvis Presleys skivutgivningshistoria genom att det var första gången som två EP:n gavs ut samtidigt i Storbritannien.

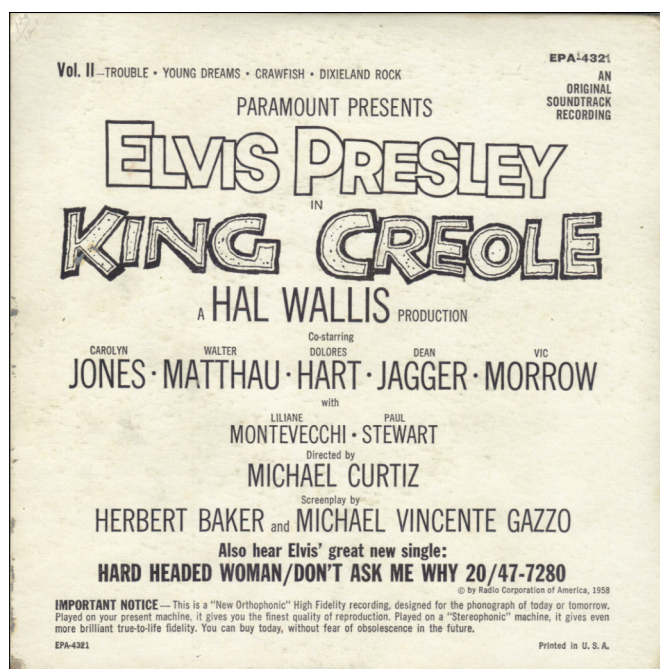
Det var den sjunde Elvis Presley EP-utgåvan, den femte av RCA och intressant nog så innehöll fyra av de sju EP-skivorna låtar från filmer. Om den stora allmänheten inte kände till att Elvis Presley alltmer etablerade sig som filmstjärna parallellt med sin sångkarriär, då behövde de inte titta längre än till den höga andelen av EP-utgåvor som kom från filmer. Designen på omslaget var likadan som Vol. 1 om vi pratar om fotot på framsidan och det grafiska på både fram- och baksidan och låtarna så var den identisk med den amerikanska utgåvan. Men det fanns ändå två tydliga skillnader mellan de amerikanska och de brittiska utgåvorna.

I Amerika fick inte de två EP-skivorna numren efter varandra. King Creole Vol. 1 fick numret EPA-4319 medan Vol. 2 fick EPA-4321. EP:n som gavs ut mellan dessa var **The Ames Brothers, The Best Of The Ames In Hi-Fi (with Sid Ramin's Orchestra)** som fick numret EPA-4320. Den Ames Brothers EP:n innehöll låten **Sentimental Me** som Elvis senare gjorde en cover av vid en inspelning den 13 mars 1961. Det amerikanska EP omslagets framsida till *King Creole Vol. 2* hade också ett annat foto av Elvis. Han var helt grönklädd med T-shirt, skjorta och kavaj, mot en mörkblå bakgrund.

Den amerikanska utgåvan med nummer EPA-4321.

Baksidan rättade till missen att inte använda utrymmet för att göra reklam för andra produkter genom att promota den senaste singelutgåvan, **Hard Headed Woman/Don't Ask Me Why** både som 45-varvare och 78-varvare (20/47-7280).

På baksidan görs reklam för den senaste singeln - Hard Headed Woman.

Den spanska EP:n spelades med LP-hastighet 33 $\frac{1}{3}$ -varv

Både Storbritannien och Amerika överträffades av den **spanska** EP:ns omslag med sin futuristiska grafik och i stället för att vara en 45-varvare så använde den sig av den normala albumhastigheten **33 $\frac{1}{3}$ - varv** under under benämningen "*compacto doble*".

Den brittiska EP-etiketten sade också att alla inspelningar var med "*Elvis Presley with the Jordanaires*" fastän **The Jordanaires** inte medverkade på vare sig **Crawfish** eller **Trouble**, en sak som hade noterats på

den amerikanska etiketten. Tråkigt nog så hade The Jordanaires inte nämnts på någondera av omslagen till de båda volymerna. Endast ett av spåren på denna andra brittiska King Creole EP hade getts ut tidigare och det var singelutgåvan av **Dixieland Rock** som var baksida till filmens titelsång, **King Creole** (RCA-1081).

Det fanns emellertid en tydlig skillnad mellan inspelningarna då singelversionen av Dixieland Rock hade en introduktion med sex stycken "double beat" innan Elvis började sjunga och på EP:n var det

nerkortat till endast två stycken "double beat" i intron. När omslaget senare trycktes på nytt (på samma sätt som med Volume 1), använde de en gul bakgrund i stället för den limegröna som fanns på det ursprungliga omslaget. Det får avsluta den lite komplicerade historien bakom denna historiska utgåva.

Demo av låten Trouble.

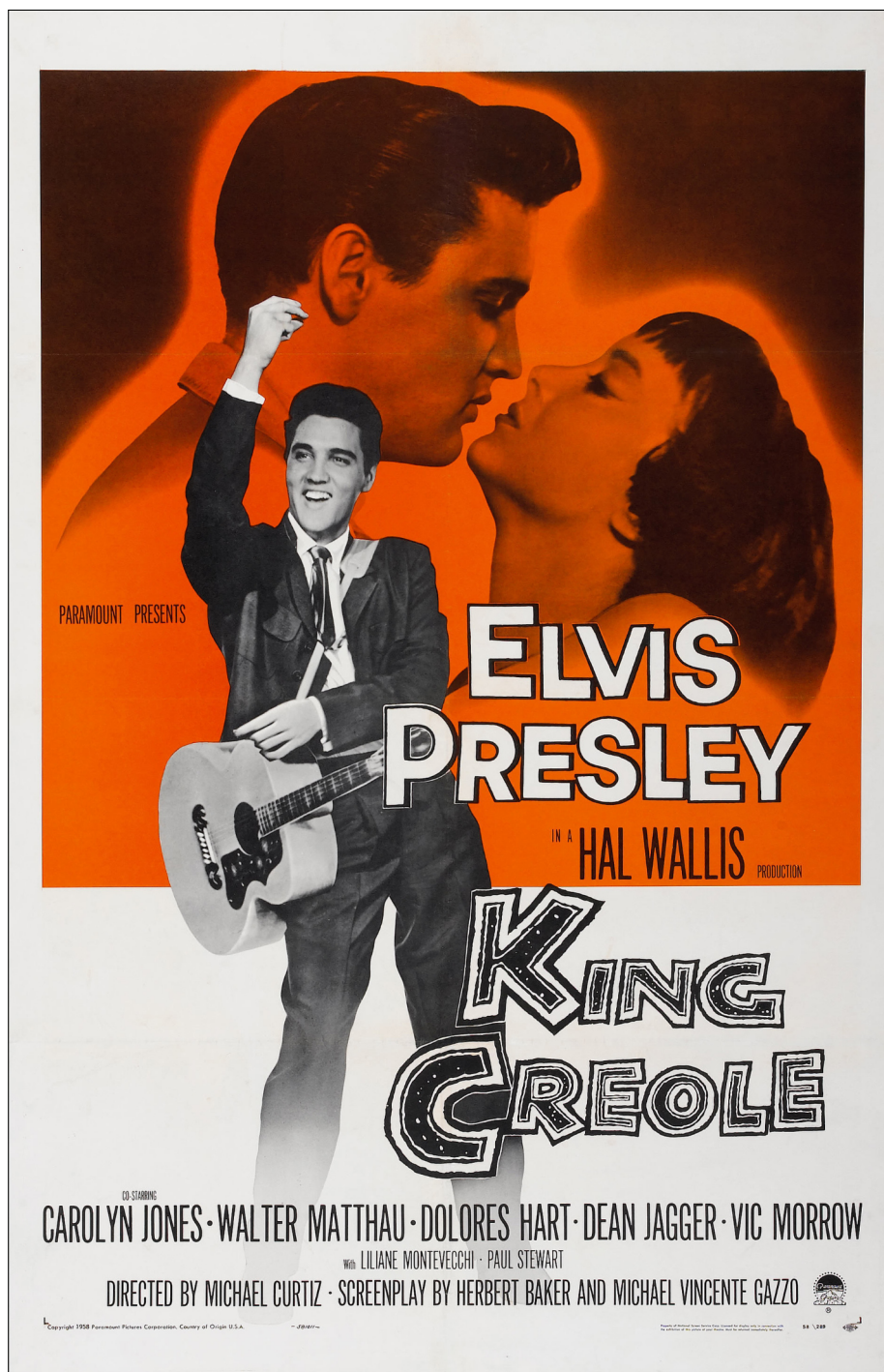
Första spåret på EP:n var Trouble vilken inte hade getts ut som singel vare sig i Amerika eller som del av de två vassa listsinglarna i Storbritannien som som RCA gett ut. Det var helt klart en av Elvis favoriter eftersom han valde den till inledningssekvensen i "Comeback Specialen" 1968.

*"If you're lookin' for trouble
You came to the right place.
If you're lookin' for trouble
Just look right in my face
I was born standing up
And talkin' back
My daddy was a green-eyed
Mountain Jack!"*

**Attityd!! - Aggressivitet!! -
Tuffhet!! - Hotfullhet!!**

Elvis kraftfulla framförande av Trouble i **King Creole** är ett av de största och mest trovärdiga ögonblicken under 50 årsperioden av rock 'n' roll filmer som sträcker sig från **The Girl Can't Help It** från 1956 till filmen om **Joe Meek**, **Telstar** från 2009.

I filmen utspelade sig scenen i nattklubben The Blue Shade, då **Danny Fishers** nyfunna skummisvän presenterade honom för gangsterbossen, **Maxie Fields (Walter Matthau)**, som äger klubben. Danny fick all uppmärksamhet efter att ha pratat med **Ronnie (Carolyn Jones)** som ignorerade honom, eftersom hon visste att om Fields hade trott att de var bekanta så skulle det bli problem. Och det blev det också! Efter att Fields hade hotat Ronnie berättade hon att Danny kunde sjunga och då var det som upplagt för lite musikalisk action då Fields ville ha bevis på att hon berättade sanningen. Introduktionen löd *"Mina damer och herrar, vi eh, vi har en liten överraskning för er. Vi har en fantastisk verkligt ny sångare här i kväll - diskplockaren"*. Skratten som följde framkallade flera kommentarer innan Fields beslöt att kalla *"diskplockaren"* för Caruso, innan Danny stiger upp på

Postern för Paramount Pictures film King Creole från 1958. Det var Elvis fjärde film och den regisserades av Michael Curtiz som även regisserat filmklassikern Casablanca med Humphrey Bogart och Ingrid Bergman.

scenen framför husbandet, som är ett Dixieland jazzband. Elvis framförande är helt fantastiskt för han spelar Danny Fisher, en

ung, oerfaren sångare och han har inte sin egen verkliga rock 'n' roll image som klassades som en av orsakerna till den

amerikanska ungdomsbrottsligheten. Trots den tuffa texten så ser han inte riktigt så hotfull ut då han framför sången på ett nästan lekfullt sätt, knäppandes sina fingrar i stället för att skaka på bäckenet och på ett naturligt sätt tonar han ner uppträdandet från att vara Elvis Presley till Danny Fisher. Det är ren magi!

Låtens tempo med sång följt av bandets riff i början av låten är låtens "hook". Den beskrivs bäst som ett långsamt till medium tempo bluesbaserat nummer som Elvis levererade med diskreta men lekfullt hotfulla rörelser och den innehåller en obehaglig, nästan skrämmande kvalitet som återspeglar 50-talets rebelliska ungdom. Textmässigt så är en del av orden mer talade än sjungna men när tempot dubblas genom lite fantasifullt trummande, så nästan spottas ordet "evil" ut av Elvis. Den kreolska jazzavslutningen som kompletterar Elvis sång är häpnadsväckande och fungerar perfekt i sångens sammanhang ända tills det avslutande viskade ordet "Yeah!" trotsar avslutningen. Intressant i sammanhanget är att en "mountain jack" eller "hill jack" är en benämning på en fattig, ohyfsad, utbildad och osofistikerad person från högre beläget område, ursprungligen från området vid bergskedjan

He wanted money! He wanted power! And he knew only one law—to take what he wanted! A great performer, Elvis Presley, delivers a great dramatic performance in a story based on that sensational best-seller — “A Stone for Danny Fisher.”

A STORY PULSING WITH THE HEARTBEAT OF TODAY'S YOUTH!

... AND THESE SONGS!

As Long As I Have You
Don't Ask Me Why
Hard Headed Woman
King Creole
Lover Doll
New Orleans
Young Dreams
And more songs!

PARAMOUNT PRESENTS
ELVIS PRESLEY
IN
KING CREOLE
A
HAL WALLIS
PRODUCTION

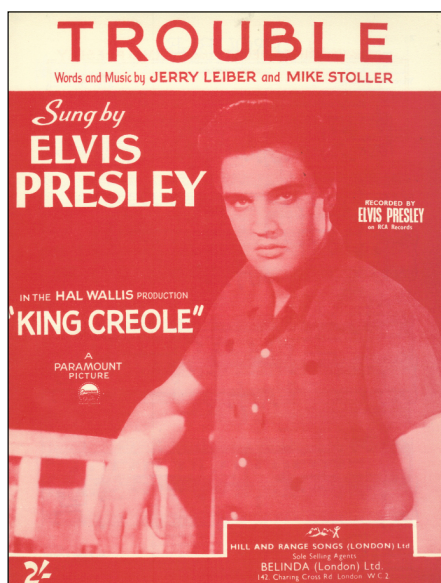
Co-starring CAROLYN WALTER DOLORES DEAN VIC LILIANE with PAUL JONES-MATTHAU-HART-JAGGER-MORROW-MONTEVECCHI-STEWART Directed by Michael Curtiz-Herbert Baker and Michael Vincente Gazzo Screenplay by

Annons för filmen i Modern Screen i augusti 1958.

Appalacherna. **Jerry Leiber** och **Mike Stollers** arrangemang och text är onekligen enastående och medan det mesta av texten var ny så var definitivt inte melodin det.

Under sina stilbildande år var Leiber och Stoller stora innovatörer i sin strävan att skapa inspelningar som berörde skivköparnas

hjärtan och själar. De var inte rädda för att experimentera med sina hippa texter och medryckande melodier och Trouble innehöll båda dessa ingredienser. Från början gav de låten titeln "**I'm Evil**" men den skulle inte ha passat "diskplockarscenen" lika bra som en låt med titeln Trouble. Båda dessa "slagord" fanns i texten och

genom att ändra den ursprungliga titeln hjälpte det säkerligen till att skapa en dimridå för att dölja det faktum att mycket av melodin hade lånats från tidigare inspelningar.

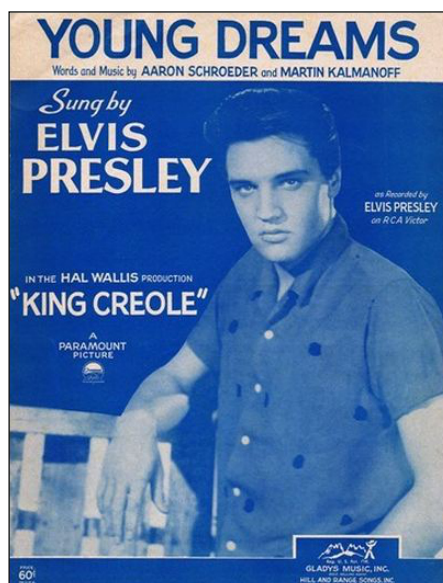
De tre övriga låtarna på denna EP gjorde den till ett nödvändigt Elvis-köp och dessa är värda att titta närmare på.

YOUNG DREAMS

Inspelad: 23 januari 1958

*"I have young arms that wanna hold you, hold you good and tight.
I have young lips that wanna kiss you, kiss you morning, noon and night.*

Endast en vecka efter att han hade spelat in Young Dreams, var Elvis hos Paramount för att återskapa låten framför filmkamerorna. Han bar en ljusfärgad skjorta med en scarf och han såg avslappnad ut när sekvensen filmades. De

utdragna orden och Jordanaires härliga körsång fanns med då Elvis karismatiska självförtroende formligen osade in i kameranlinsen och visade att han visste exakt vad som krävdes av honom.

Elvis sjöng Young Dreams på nattklubben där han satt på en pall i ljuset från en stark super-trouper spotlight. Han hade uppträtt sittande även i **Jailhouse Rock**, men det var ovanligt för honom att göra detta och det bidrog helt säkert till styrkan i framförandet av den här nya låten. Trots att han satt ner så lyckades Elvis lägga in en del skulder-, huvud- och armrörelser i framförandet för att på det sättet "sälja in" låtens charm mer effektivt.

Under sin karriär hade Elvis anklagats för skamliga kroppsrörelser och han blev inte kallad "Elvis the Pelvis" (vilket han avskydde!)

Ben Weismans Crawfishdemo

genom att stå still. Framförandet var inte precis **Ed Sullivan** "från midjan och upp" men kanske Elvis leende ändå kan tyda på att han mindes tillbaka till just den tiden. Även om den inte kan jämföras med en del av hans klassiska inspelningar så sjöng han klockrent och hans vokala prestation följde sångens melodiska struktur så som den skrevs av **Aaron Schroeder** och **Martin Kalmanoff**.

CRAWFISH

Inspelad: 15 januari 1958

*"I went to the Bayou just last night.
There was no moon but the stars were bright.
Put a big long hook on a big long pole,
And I pulled Mister Crawfish out of his hole"*

Inledningslåten i filmen var Crawfish som helt exemplifierar allt som var så bra med Elvis Presleys

sångtalang. Efter att ett flertal gatuljud hörts där människor sjunger **Turtles, Berries and Gumbo** fokuserar kamerorna på den enda kvarvarande från den tidiga morgonmarknaden som försöker sälja sina varor. Scenen är inte bara en möjlighet för Hollywood att förstå Elvis filmpotential utan är också en gospel-influerad blandning av soul, jazz och rock 'n' roll hårdhet som borde ha haft namnet Elvis Presley inhugget i granit i all evighet. På samma sätt, musikmässigt, blandade han här sin omedvetna uppfattning av den svarta musiken med sin

*Från den här balkongen i New Orleans sjöng Elvis i filmen.
Foto: Eva Lind Söderling*

*Bourbon Street by night.
Foto: Annika Lindqvist*

egna speciella vita stil och skapar en unik bild som säger exakt vem han är. Riktningen som hans manager och ledning valde framöver var i de flesta av de kommande filmlåtarna en miljon mil bort från detta magiska framförande, i gryningen, på det heta New Orleans fuktiga gator.

Snart får vi veta att Danny Fisher (Elvis) är en ung sångare som bor med sin pappa och syster mitt bland de sjabbiga klubbarna och horhusen på **Bourbon Street**. Samtidigt som han sjunger duett från familjens lägenhets balkong, börjar staden att vakna upp från sin slummer och de prostituerade på andra sidan gatan ser honom avsluta sången innan de försöker locka den snygga sångaren till lite tidig

morgon business. Låtskrivaren **Ben Weisman** förklarade logiken bakom låtens tillkomst så här "Jag gillade Elvis så mycket att jag alltid såg fram emot nästa uppdrag. Nästa projekt var en film som byggde på Harold Robbins bok, *A Stone For Danny Fisher*. Handlingen utspelade sig i New Orleans, så omedelbart började jag göra research om gatuhandlarnas ropande och alla ljud i staden. Jag kände att en av de bästa känslfulla låtarna jag någonsin skrev åt Elvis var *Crawfish*. De behövde en folksång med kreolskt sound. Jag tycker att *Crawfish* har en mycket intressant intro då filmen *King Creole* börjar med en svart dam ute på gatan. Det är nästan som *Porgy & Bess*. George Gershwin var min idol. Jag var väldigt imponerad av honom."

Freddy Bienstock från förlaget **Hill & Range** sammanfattade det genom att säga "Kompositörerna hade talangen att kunna ta en scen från manuset och skriva en låt för den. De kunde följa manuset noggrant och skriva många bra låtar." *Crawfish* var en mycket bra låt med text av Fred Wise melodi av Ben Weisman som gav Elvis en perfekt inledning till en perfekt film. Tyvärr upprepades aldrig den formeln helt i Elvis filmer efter armén och *King Creole* är fortfarande rättmätigt den

film som betraktas som Elvis Presleys allra bästa.

DIXIELAND ROCK

Inspelad: 16 januari 1958

"Well, down in New Orleans at the Golden Goose, I grabbed a green eyed dolly that was on the loose".

Dixieland Rock är fortfarande idag ett perfekt exempel på musik med den rockiga Presley. Scenshowen handlar mer om Elvis armrörelser än hans svängande höfter och den delen av filmen där låten ingår är trots det en av filmens höjdpunkter. Regissören Michael Curtiz måste berömmas för det eftersom han skapar närmast en gospelkänsla när Elvis svänger fram och tillbaka med benen stadigt placerade mitt på scenen. Det är dramatiskt iscensatt och i stark kontrast till strippan **Forty Nina (Liliane Montevecchi)** som gjorde sitt sexiga framförande av **Banana** precis innan Elvis skulle sjunga. Han börjar sin låt med handklappningar där han står precis framför bastrumman innan han sjunger första raden. Allt verkar så naturligt och ändå är historien bakom just den låten en av de mest fascinerande bland alla Elvis filmlåtar.

Beverly Ross (under pseudonymen **Rachel Frank**) och **Aaron Schroeder** träffades för att göra låtar till Elvis och

filmen *King Creole*. Hon berättade: "Jag skrev *Dixieland Rock* tillsammans med Aaron. Vi försökte styra *Dixieland Rock* mot New Orleans både musikaliskt och textmässigt. Det var tufft att jobba med Aaron för han var pedantisk när det gällde texter. Min rumskompis Lenore Rosenblatt kom honom väldigt nära och stannade tre dygn i hans lägenhet. En dag kom hon ut från sovrummet klädd i hans alltför stora morgonrock och hon svassade iväg till köket för att göra kaffe. Jag minns att jag slet som ett djur för att få till den här raden – till sist sade jag till Lenore "Let your hair down sugar, shake it free, and do the Dixieland rock with me". Aaron sade "Åh jag älskar det!" Det var en väldigt viktig rad i sången eftersom den var en del av låtens hook. På den tiden måste man vara väldigt försiktig med sina texter. De fick inte vara för suggestiva. De skulle väcka tankar men inte berätta rakt ut. Men "let your hair down sugar, shake it free" betydde egentligen "ta av dig kläderna och blotta dig helt". Men mer vågade än så kunde vi inte vara. Elvis gav en härlig ny energi till *Dixieland Rock* men jag gillar faktiskt min demo mer!" Låten hörde ihop med en tid och en plats. Tidpunkten var 1958 och platsen var nere i New Orleans."

Den åttonde brittiska EP:n ansågs av många fans som en "lam" utgåva från RCA. Alla fyra låtarna hade redan getts ut föregående år på *Elvis' Christmas Album*. Men efter en djupare analys av denna EP så hittar man ändå några unika saker.

ELVIS SINGS CHRISTMAS SONGS - (RCX 121)

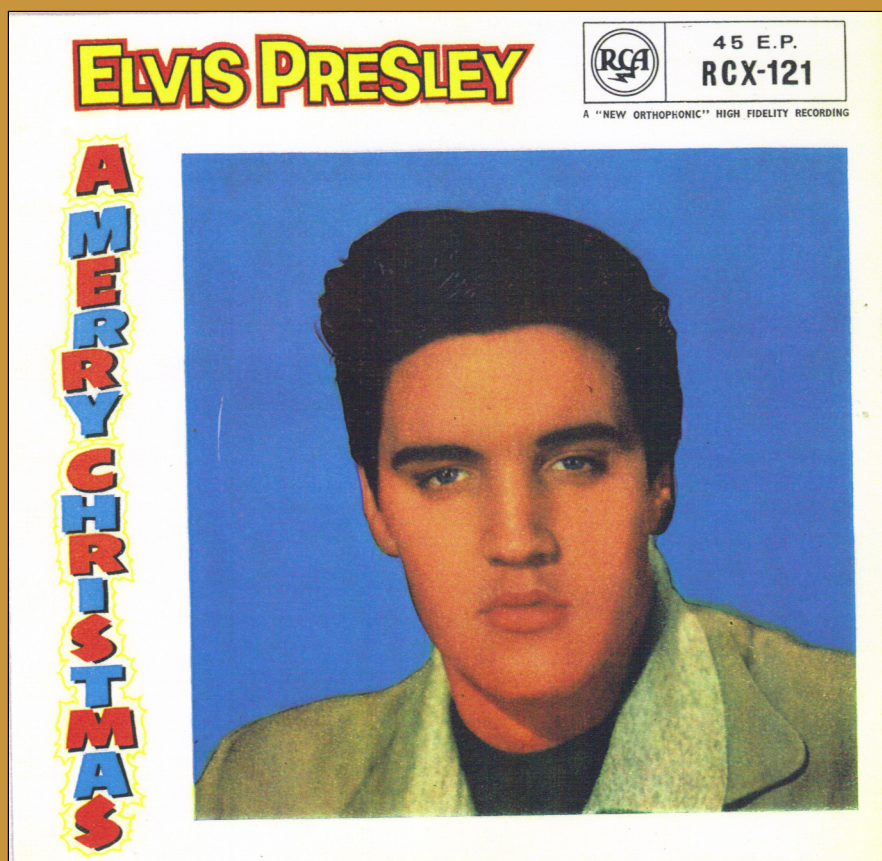
Utgiven: november 1958

Låtar:

Santa Bring My Baby Back (To Me) / Blue Christmas
 Santa Claus Is Back In Town / I'll Be Home For Christmas (If Only In My Dreams)

Lagom till julen 1958 kom denna rätt unika EP med Elvis och fastän de två "tomte"-sångerna hade funnits med på samma singel (RCA-1025) så fick ändå den här utgåvan en värdefull plats i den seriösa Elvissamlarens skivsamling. Utgåvan var unik i det att det inte fanns något likadant jul EP-omslag i Amerika. Faktum är att den här brittiska EP:n använde Elvisfotot från den amerikanska EP:n King Creole Vol. 2. Baksidan innehöll annonser för andra utgåvor "i serien" vilket var en stor ledtråd till den andra saken som var unik med denna utgåva.

Under annonsen för **Elvis' Christmas Album**

EP:n Elvis Sings Christmas Songs innehöll inget nytt material.

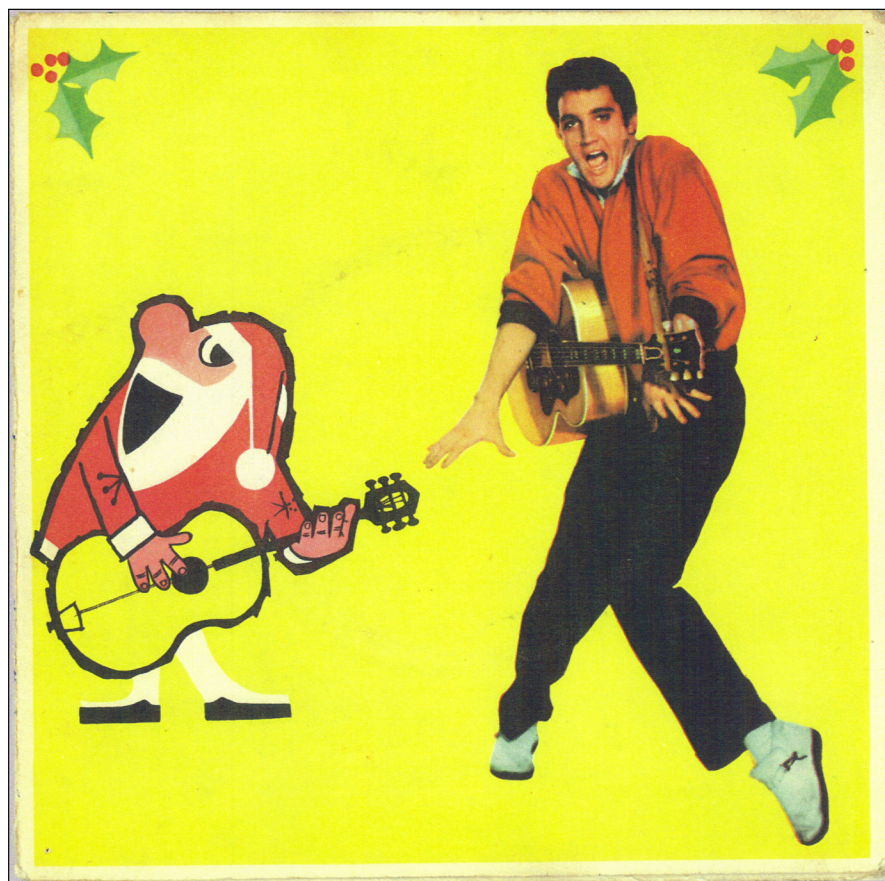
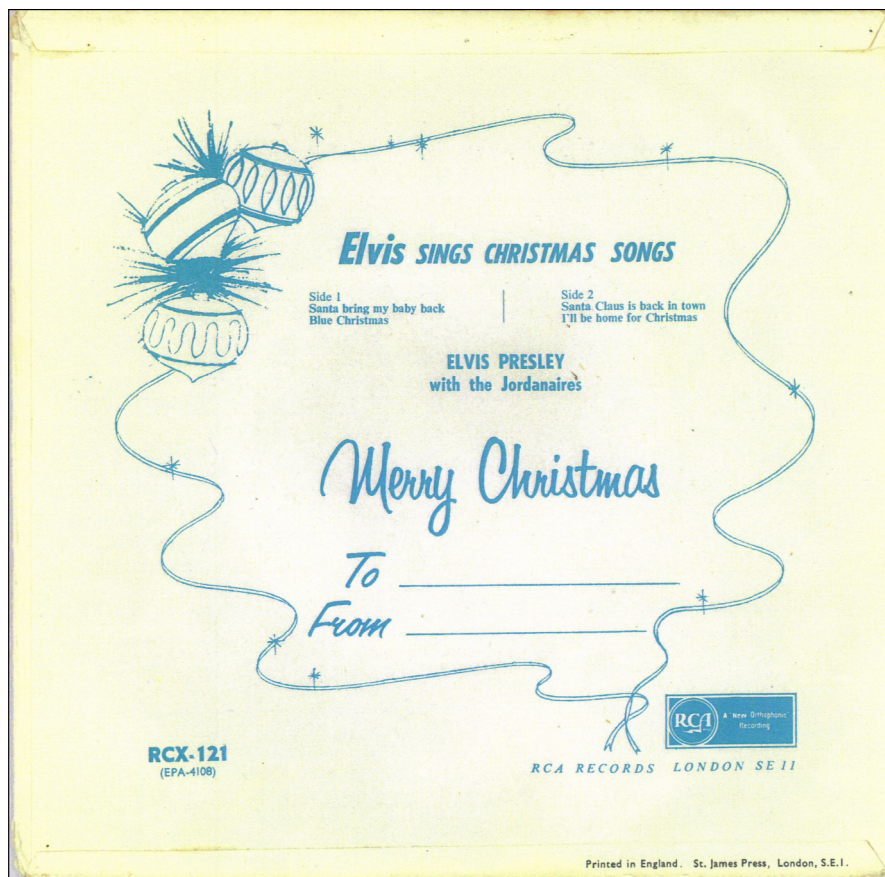
(RD-27052), på baksidan av EP:ns omslag, som framhävde de övriga åtta spåren på LP:n, nämndes tre andra jul EP:n från ledande RCA artister. Tittar man noggrant på numren så kan man se att **Perry Como** var först i serien (RCX-120) följt av Elvis utgåvan, **Harry Belafonte** (RCX-122) och **Mario Lanza** (RCX-123). Det var bra tänkt av RCA att använda baksidan för att göra reklam för andra produkter; något som de hade missat att göra på baksidan av King Creole EP-skivorna. Men något som de misslyckades med att klargöra på dessa fyra jul-EP:n var att alla omslagen använde sig av

samma design med identisk layout, bildmaterial och text. Det gjordes också reklam för Elvis på baksidan av de övriga tre artisternas utgåvor och de listade låtarna från alla de fyra EP-skivorna.

Den första utgåvan av alla fyra EP:n hade samma typ av omslag med laminerad framsida men det fanns en annan oöverträffad utveckling gällande Elvis utgåvan. Den blev den enda av hans brittiska EP:n som gavs ut på nytt med ett annorlunda omslag och fastän det aldrig konkret har bekräftats så tros det att nyutgåvan gavs ut i en begränsad upplaga om

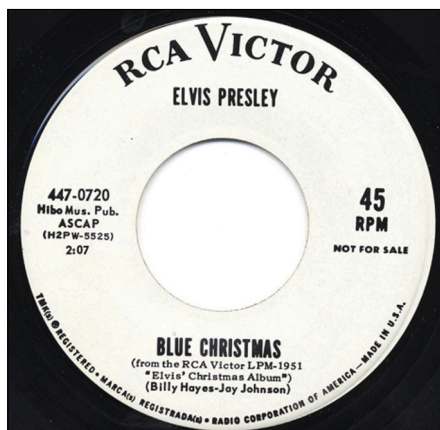
5000 exemplar. Omslaget utformades så att det blev utvikiingsbart där insidans första sida var blank men den motsatta var designad som ett "presentkort" där man kunde fylla i personuppgifter. Baksidan hade gul bakgrund med en teckning av en rockande tomte som spelar gitarr bredvid en bild av Elvis som hade använts på baksidan av LP:n **Elvis' Golden Records**. Nyutgåvan härstammar troligen från det tidigt 1960 då mitten på skivan hade ändrat från den ursprungliga triangulära typen till "knockout"-formen som användes av brittiska RCA på senare utgåvor. Ett väldigt speciellt utförande och utgåvan förblir ett eftersökt samlarobjekt och en unik brittisk Elvis produkt. Bra gjort RCA.

Jerry Leiber och Mike Stoller var bokstavligen talat inlåsta i ett rum för att skriva fyra låtar på fem timmar till Jailhouse Rock soundtracket. Det måste ha varit skrämmande för dem när de kom tillbaka till **Radio Recorders** för inspelningen av julalbumet i september och de blev tillsagda på lördagsmorgonen att ytterligare en jullåt behövdes snabbt. Jerry Leiber berättar historien om att det behövdes ytterligare en låt till inspelnings-sessionen: "Överste Parker kom in i kontrollrummet och sade "Hej grabbar, kan ni skriva en låt till?" Jag frågade "När

behöver du den?" "Nu" svarade han. Vi gick in på herrtoaletten och skrev *Santa Claus Is Back In Town* på ungefär fem minuter. Mike var den som gick först ut från toaletten. När han öppnade dörren till kontrollrummet hörde jag Parker säga "Varför tog det så länge?"

Brittiska RCA:s Elvis singel med **Santa Claus Is Back In Town** kom i november 1957, kopplad med *Santa Bring My Baby Back (To Me)*, dök aldrig upp på någon av de brittiska listorna. Det var en radikal och annorlunda julsång jämfört med de populära julsångerna, från **Bing Crosby** och framåt, som under årens lopp traditionellt hade varit melodiska, sentimentala och aldrig haft ett uns av blues i sig. De flesta av 50-talets storsäljande artister spelade in ett julalbum och alla försökte de att återskapa julklassiker med sin egen speciella stil. Få lyckades. De flesta populära julsångerna saknade referenser till den religiösa händelsen som inspirerade firandet av Jesus Kristus födelse men alla försökte på sitt sätt att styra våra tankar mot den sanna meningen med julen och inspirera till glädjen som omger det festliga firandet. Cyniker säger att julstämningen har dränkts i ett av kommersialism vilket på många sätt stämmer men vad det gäller

Blue Christmas promoskiva

modern julmusik så kom jultomten för första gången med Bing Crosby i filmen **Holiday Inn** 1942. Historien om **White Christmas** är en annan historia om en annan Elvislåt men kort sagt så förändrade den julmusiken för alltid. Den visade att det finns en potentiell jättemarknad för julsånger med teman om hemmet och nostalgi som skulle komma att finnas med i all framtida julmusik.

I september 1957 försökte Elvis skapa sin egen julstämning då han tappert jobbade sig igenom låtarna som han hade fått för att spela in. När han var färdig med *Santa Bring My Baby Back (To Me)* så började han med denna snabbt skrivna låt som han kände att hade större kommersiell potential än de han redan hade spelat in. Den var onekligen annorlunda och passade hans image som en rock 'n' roll sångare då det i texten fanns referenser till sådant som hörde ihop med just hans "bransch". Låtens arbetstitel var

"**Christmas Blues**" och hade en text som skilde sig helt från alla andra julsånger vid den tidpunkten. Efter den första melodiska inledningen övergår låten till ett långsamt bluestempo där stora svarta Cadillacs och tjugiga damstrumpor ersätter slädar, säckar med leksaker och snö. Det krävdes bara sju tagningar för Elvis att få till en tillfredställande mastertagning av den oanständiga skraddarsydda låten som osar av stygghet och ett julgodis som vi aldrig fått tidigare. När blueslåten som var packad med dubbelmeningar var var färdig så ändrades titeln från *Christmas Blues* till **Santa Claus Is Back In Town** och alla hoppades att det var i den här riktningen som julmusiken skulle utvecklas. Merry Christmas Baby!

Nästa gång ska vi fokusera på ytterligare två brittiska EP:n och då har vi avverkat de första tio brittiska utgåvorna i detta format. Dessa två följande kontrasterande utgåvor för oss till det sista året av 50-talet.

**Översättning:
Elvis Ahlgren**

Musikresa

För dig som gillar att göra resor i musikens tecken så ger vi dig här möjligheten att följa med på en fantastisk resa som har massor av Elvisinslag.

Researrangör är **Swansons** som erbjuder denna resa med rabatt speciellt för oss medlemmar i Elvis i Norden:

Stora Musikresan till News Orleans, Memphis och Nashville den 23 september. Mycket Elvis i alla tre städer. En hel Elvisdag där vi bland annat besöker lägenheten i Lauderdale Courts där Elvis bodde 1949-1953.

Mer info om resan hittar ni på www.swansons.se
Frågor och bokningar görs hos Swansons på telefon: 0479 14470
eller e-post: info@swansons.se

500,- KRONOR RABATT!

För registrerade **medlemmar i Elvis i Norden** (om du fyllt i formuläret på vår hemsida www.elvis.ax och får Elvismagasinet regelbundet) så är du berättigad till 500,- kronor rabatt på vald resa.

För att erhålla rabatten gör du så här:

1. Anmäl dig till (boka) Stora Musikresan hos Swansons och betala anmälningsavgiften.

2. Meddela oss på Elvis i Norden att du har bokat resan på e-post: elvismagasinet@elvis.ax

Vi bekräftar att vi har mottagit ditt meddelande och meddelar sedan researrangören att du ska få 500,- kronor rabatt avdraget på slutbetalningen av resan.

För mer information om resan se www.swansons.se

EN RESA GENOM AMERIKANSK MUSIKHISTORIA

"En dröm gick i upplevelse. Stort tack, resan har berikat mitt liv". Anneli Gunnarsson, Oxelösund

Investera i
Dig själv!
Du får kunskaper
och minnen
för livet!

OBS!
NYA programpunkter!
Du möter NYA världs-
berömda legender!
Helt NYA
övertäckningar!

Res med

Miss inte detta!

STORA MUSIKRESAN

NEW ORLEANS - MEMPHIS - NASHVILLE

Avgång 2023: 23/9

"Allt var fantastiskt väl genomfört, roligt och lärorikt.
Inga longörer. Alltid väl förberett dit vi kom!"
Elisabeth Bregård, Västerås.

Boka resan i god tid hos
Swanson's. Tel: 0479 14470
Dag för dag-program på www.swansons.se

Utdrag ur reseprogrammet:

Dag 6. Memphis

Guidad tur på legendariska Beale Street med omgivningarna. Memphis Rock 'n' Soul Museum ger en god inblick i Memphis musikhistoria. Guidad tur i Sam Phillips Recording, som normalt aldrig släpper in turistgrupper, men gör undantag för Stora Musikresan. Efter lunch (restaurangpaketet) på trevliga Majestic besöker vi STAX-studio och därefter en guidad tur genom legendariska SUN Studio. Kvällen fri, för att uppleva Beale Street.

Dag 7. Memphis - Tema Elvis Presley

I dagens fylliga program besöker vi alla platser med intressant Elvis-anknytning, ett unikt upplägg. Rundturen är kronologiskt upplagd och vi börjar vid första bostaden i Memphis, dit familjen flyttade från Tupelo 1948. Rundvandring på Elvis älskade Graceland. Vi ser hemmet, bilmuseet och andra utställningar och förstår souvenirbutikerna.

Dag 8. Nashville

Besök i Ryman Auditorium, som fram till 1974 var hemvist för anrika Grand Ole Opry och de klassiska countrystjärnorna som Hank Williams, Roy Acuff och Minnie Pearl. Det var också här Elvis Presley sjöng Bill Monroes "Blue Moon Kentucky" i oktober 1954, blev utbuad och rekommenderad att glömma en artistkarriär. Vi besöker fantastiska Country Music Hall of Fame och därefter legendariska RCA Victor Studio B där det moderna Nashvillesoundet skapades av Chet Atkins på tidigt 1960-tal. Dolly Parton, Elvis Presley, Patsy Cline, Jim Reeves och många andra storheter spelade in odödliga hits inom Studio B:s historiska väggar.

Elvis älskade att spela piano och sjunga gospelmelodier och andra låtar med sina vänner och familj samlade runt sig. Så snart han köpte Graceland, omvandlade han herrgårdens "solrum" till ett musikrum. Förutom de färgade påfåglarna i glas, är stjärnorna i Musikrummet de pianon som Elvis spelade på Graceland. Under åren fanns det tre pianon i Musikrummet: en vit **Baby Grand**, en guldbelagd **Kimball** och en **Story & Clark**. Här följer en sammanfattning av de tre pianona i Musikrummet under Elvis livstid.

Våren 1957 köpte den då 22-årige Elvis Presley Graceland Mansion i Memphis, Tennessee, bara ett år efter att han blivit en superstjärna och fått världsomspännande berömmelse. Den 28 maj 1957 köpte Elvis pianot som byggdes 1912 av **Wm. Knabe & Co.** från Gallatin, Tennessee (serienummer 70545) från Jack Marshall

Elvis pianon

Elvis legendariska vita Knabe Baby Grand piano återvändande till Graceland 2017.

Foto: Eva Lind Söderling

Pianos-Organs i Memphis för \$818.85. Trots att han hade råd med vilket piano som helst för sitt nya hem, hoppade Elvis på chansen att äga detta piano med hög nostalgifaktor när han fick höra att det var till salu.

Det var huspianot på **Ellis Auditorium** i Memphis under 1930-, 40- och tidiga 50-talet. Många av Amerikas "pianogiganter" under den tiden (som **Ellington, Basie** osv.) har utan tvekan spelat på det. Elvis renoverade pianot och målade det vitt, och placerade det i musikrummet på Graceland där det stod kvar fram till 1968.

Nästa piano är en **Kimball** från 1928 belagd med 24 karats bladguld. Det finns en intressant historia bakom detta. Pianot hade ursprungligen en valnötsfinish och befann sig tidigare i Dixon-Myers Hall, numera Cook Convention Center, i Memphis. Presley köpte pianot till sin mamma 1955 när staden Memphis sålde pianot och lät det flyttas till deras nya hem på **Audubon Drive**. Det kallades "världens största flygel" och passade inte in i deras hem. Pianot levererades senare till Graceland och placerades i förvaring. Priscilla Presley

Elvis Kimball guldpiano fotograferat på Country Music Hall of Fame i Nashville. Foto: Annika Lindqvist

beslutade sig för att pryda pianot med en beläggning av 24 karats bladguld. Hon gav pianot till Elvis i julklapp 1968 för att hedra deras första bröllopsdag som var den 8 maj. Pianot stannade på Graceland tills Elvis bestämde sig, i början av 70-talet, för att ge det till sin

faster Nash att använda i sin kyrka. Hon tyckte att pianot var för stort för henne och sålde det för att hitta ett mer passande. Pianot ersattes av den svarta Story & Clark 1974.

Nästa är den svarta **Story & Clark flygeln** som Elvis köpte den 20 december 1973. Detta var pianot som fanns på Graceland vid tidpunkten för Elvis död.

Några avslutande tankar:

När Graceland öppnades för rundturer år 1982 beslutades det att återigen placera det guldpläterade pianot i musikrummet. Det visades där under ganska många år tills det återigen

ersattes av Story and Clark-pianot. Under de kommande 22 åren hyrdes det guldiga pianot ut till **Country Music Hall of Fame** för 1 dollar per år av ägaren, **Russ Kemppe**, en affärsman från Ohio. Herr Kemppe avled i januari 2012, och Kemppe's familj sålde pianot till **Hard Rock International**. Elvis guldpiano läggs till 500 andra viktiga föremål från musikvärlden som visas upp på det nya **Seminole Hard Rock Hotel and Casino** i Tampa, Florida.

År 2017 meddelade Graceland att de återfick den ursprungliga flygeln av märket Knabe som var en del av sångarens hem under 1950- och 1960-talet, och den sattes återigen på display i december. Graceland's företrädare kallar återkomsten av detta instrument för den mest "betydelsefulla delen av originalinredningen som återvänder hem... sedan herrgården öppnades för rundturer år 1982".

Den svarta Story & Clark flygeln i musikrummet på Graceland. Foto: Annika Lindqvist

**Översättning:
Annika Lindqvist**

I samarbete med vår broderklubb OEPFC i Finland så publicerar vi intervjuer som Keith Huotari gör både för amerikansk radio och för våra klubbers räkning. Här kommer Keiths intervju med karatestormästaren Patrick Wrenn från TKI.

Karatemästaren Patrick Wrenn

Keith: – Elvis Presley kallades ofta för The King of rock 'n' roll, men han hade även andra passioner i livet såsom karate och kampsport. Med oss idag har vi stormästaren Patrick Wrenn, som har den 10:e gradens svarta bälte i karate. I början av och fram till mitten av 70-talet så ägde han en karatestudio som hette Tennessee Karate Institute i Memphis. De andra delägarna var Elvis och hans livvakt Red West och världsmästaren i kickboxning Bill "Superfoot" Wallace. Kan du ge oss en kort sammanfattning av Tennessee Karate Institutets historia?

**Patrick Wrenn visar runt på Tennessee Karate Institute (TKI).
Foto: Ulla Korhonen**

Patrick: – Under det tidiga 70-talet så jobbade jag med att importera djur till zoon och liknande ställen. Jag tog in stora kattdjur, rovfåglar och reptiler. Det var något som jag trodde att jag skulle syssla med även på äldre dagar men ibland får du andra kort på handen än du hade räknat med i livet. En dag på jobbet efter stängningsdags höll jag på att jobba med en riktigt stor

orm. Plötsligt dyker den här stora bilen upp på framsidan. Det var en Mercedes-Benz Pullman. En limousine-modell från Mercedes. En kille steg ut ur bilen. Han var rödhårig och han gick runt bilen och öppnade dörren. Då steg en annan snubbe ut ur bilen och han såg ut som Batman! Han var klädd helt i svart och han hade en mantel på sig och alla dessa

grejer. Solglasögon, fast det redan var mörkt! Jag visste inte vad detta betydde så jag släppte inte in dem. De stannade kvar där en stund men när de insåg att jag inte tänkte släppa in dem så åkte de iväg. Ett kort tid därefter ringde min far och sade att nästa gång Elvis Presley står utanför min dörr så är det bäst att jag släpper in honom!

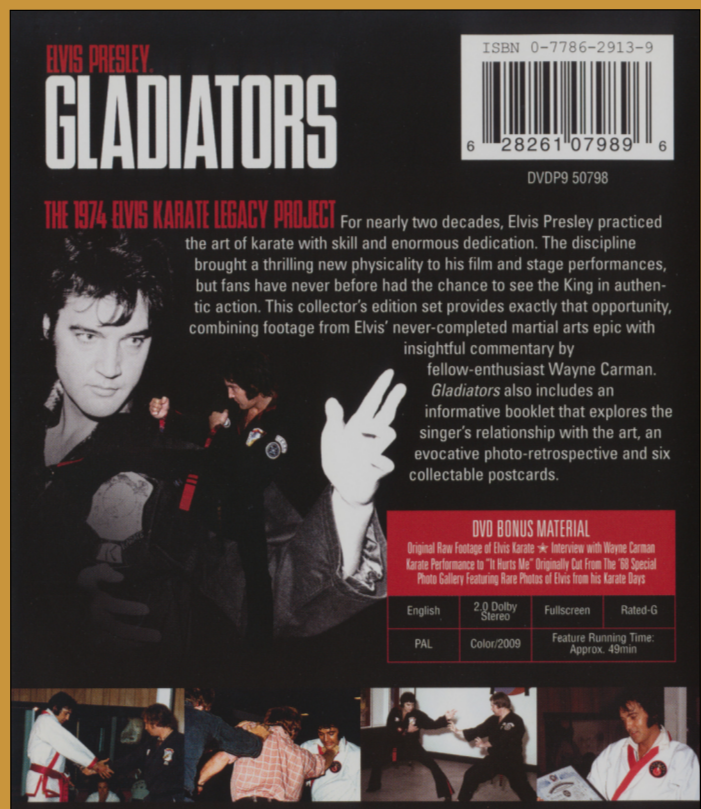
Min far hade gift sig med Elvis kusin och tydligen, utan att jag visste om det, var min far nu god vän med honom och, naturligtvis, var den kvinnliga kusinen en av hans favoritpersoner. Så fortsatte det och jag hade redan blivit intresserad av kampsport och TKI öppnade 1972. Nu var det ett gäng karatekillar och att få till en bra skola som gällde. Elvis fick kännedom om det och Bill Wallace skulle också vara med och han skulle ju komma att bli världsmästare i kickboxning i mellanvikt. Elvis hade blivit osams med Master Kang Rhee som hade varit hans mentor här nere i Memphis ett tag. Han ville ha de bästa karatemänniskorna han fick tag i på till sin skola. Och jag hade varit rätt framgångsrik på olika turneringar. Bill var ju karatevärldsmästare och

**Tennessee Karate Institute i Memphis.
Foto: Petri Volanen**

skulle även, som jag sade, bli kickboxningsmästare. Vi var de två killarna från karatevärlden som gick in i det. Elvis och Red West var

investerarna tillsammans med min pappas fru. Så det var så stället kom till och varför jag hamnade där nere. Fortfarande idag, över

Fram- och baksida av den DVD som Elvis Presley Enterprises gav ut 2009 där man kan se Elvis träna karate till största delen i TKI:s studio.

fyrtyo år senare, kommer det människor från hela världen för att se var Elvis studerade karate, här i Memphis, Tennessee.

Keith: – Man kunde se det på hans rörelser på scenen, men även i filmen “The New Gladiators” som filmades mellan 1973-74, att Elvis hade en mycket stor passion för karate.

Patrick: – Den där trappan han går uppför i början av filmen är min trappa i The Tennessee Karate Institute.

Jag skulle tro att det nu är långt över tusen person som har skrivit sina namn på väggarna vid den trappan, och lämnat minnesord till oss för att vi håller minnet levande, och naturligtvis för att bekänna sin kärlek och glädje för Elvis och hans musik och hur han underhållit.

Keith: – Dokumentär-filmen blev remastrad och utgiven 2002 och en ny version kom 2009. Hur kom det sig att den gjordes från början?
Patrick: – Han hade

bestämt att han ville fånga Bill Wallace på film. Hur Bill blev den första mellanvikts världsmästaren och sedan naturligtvis hur han drog sig tillbaka obesegrad efter att ha försvarat titeln 23 gånger. Det var det som startade det hela. Han kom dit endast ett fåtal gånger. Han försökte då få ut det mesta möjliga vid varje besök. Han tränade med oss, han pratade med människorna han hade valt ut dit, och det fanns även åskådare som han hade bjudit in och andra människor som hade kommit för att se vad det handlade om.

Keith: – Elvis måste vara försiktig så att han inte blev skadad men han ville inte heller att någon skulle ta det för lugnt med honom. Stämmer det?

Patrick: – Nej det ville han inte. Men samtidigt visste vi alla att ingen skulle slå Elvis i ansiktet och att ingen skulle utnyttja det att man måste vara försiktig med killen. Om hans ansikte hade blivit skadat, om han hade fått någon skada som hade påverkat hans röst, så hade det varit gränsen till syndigt att ha förstört den. Därför var alla extremt försiktiga. Elvis ville vara i bra form. Vilket jag tror att han var till största delen fram till just före slutet. Karate är något som verkligen utvecklar en person. Sinne, kropp och själ! Elvis jobbade mycket med att utveckla sitt sinne och att förstå varför han var här och vad hans plats på jorden var tänkt att vara. Jag tyckte själv att det var väldigt intressant att lyssna på honom när han pratade om det.

Keith: – Vilka var hans bästa fysiska styrkor som bidrog till att han var bra på sporten? Hade han snabba händer, kvicka fötter? Sådana saker...

**Jani Turunen och Patrick Wrenn i karatestudion.
Foto: Jani Turunen**

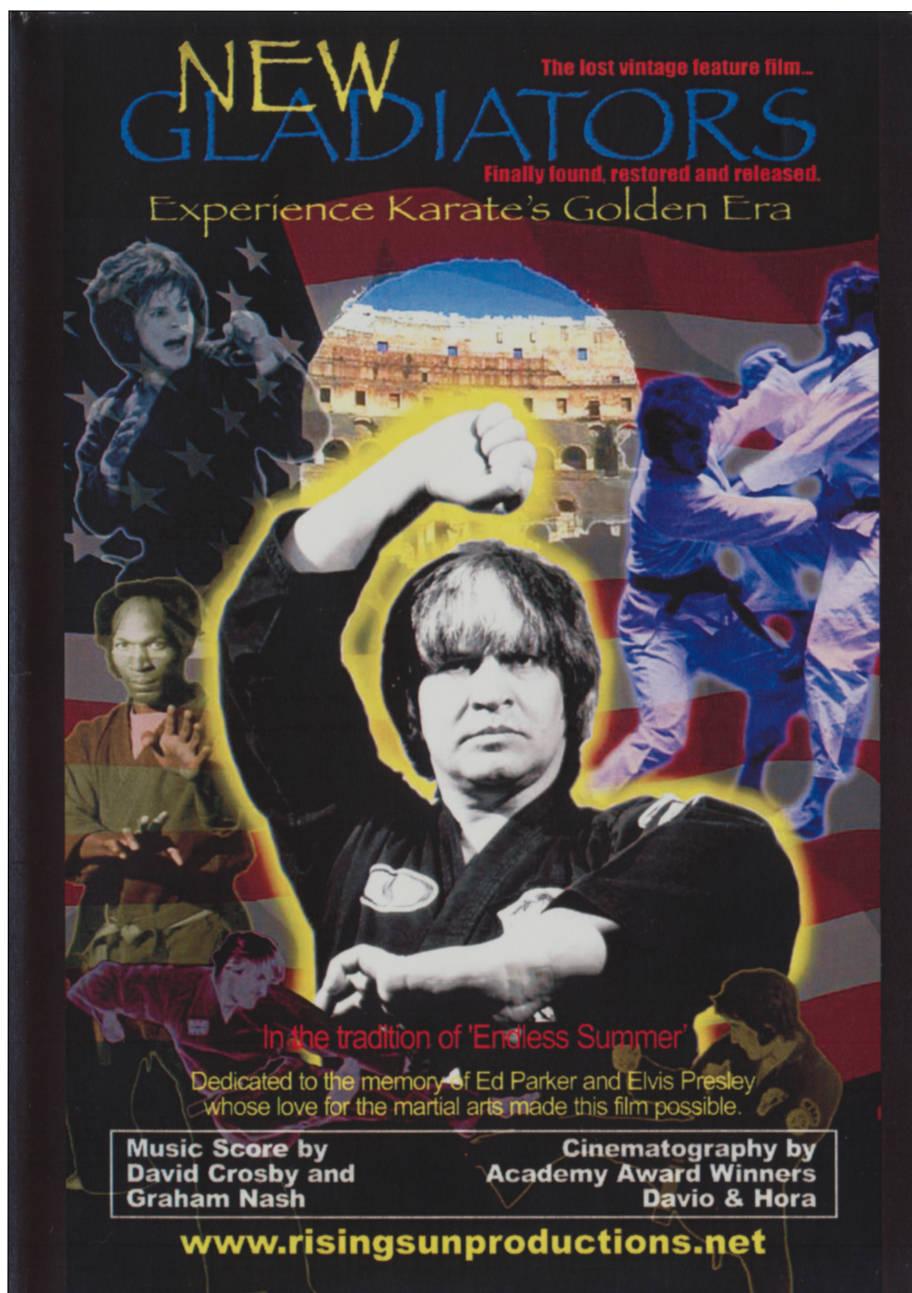
Patrick: – För det första, han stretchade och värmdes alltid upp ordentligt. För det andra.... det måste du komma ihåg... jag tror att en del människor, som försöker hitta brister i allt, lite nedvärderar honom, som att han kanske inte förtjänade den graden av svart bälte som han fick. Killen

förtjänade allt han fick! Han jobbade för det! Han var en hård kille! Han kom från Tupelo, Mississippi, och han var musiker när det inte fanns någon som var lik honom. Folk ville alltid göra ner honom. Han var inte rädd för att slåss. Han stod upp för sig själv när som helst och det är ett tecken

på en krigare. Du måste vara modig och det var han verkligen. Jag menar, kom igen! Med kvinnor som springer fram till scenen och kastar sina kläder till honom och deras män och pojkvänner sitter där framme och blir förbannade och så vidare. Han var alltid redo (för fajt).

Keith: – Elvis verkade föredra sporten racquetball framför karate de sista åren i livet. Varför tror du att det var så?

Patrick: – Jag tror att det var en mängd olika saker som hände med honom och allting hände samtidigt. Och jag menar verkligen en massa! Hans fru hade blivit kär i en karatekille i Kalifornien och det gjorde Elvis väldigt upprörd. Han kände det som att han hade förlorat någon som han brydde sig väldigt mycket om och det fanns inget han kunde göra för att ändra på det. Det tror jag. Tiden gick det var några personer som fick honom intresserad av racquetball. Tillräckligt mycket för att han skulle bygga en bana i sitt hus. Tydligt försökte de få honom att gå in som partner med dem och starta racquetball banor i hela

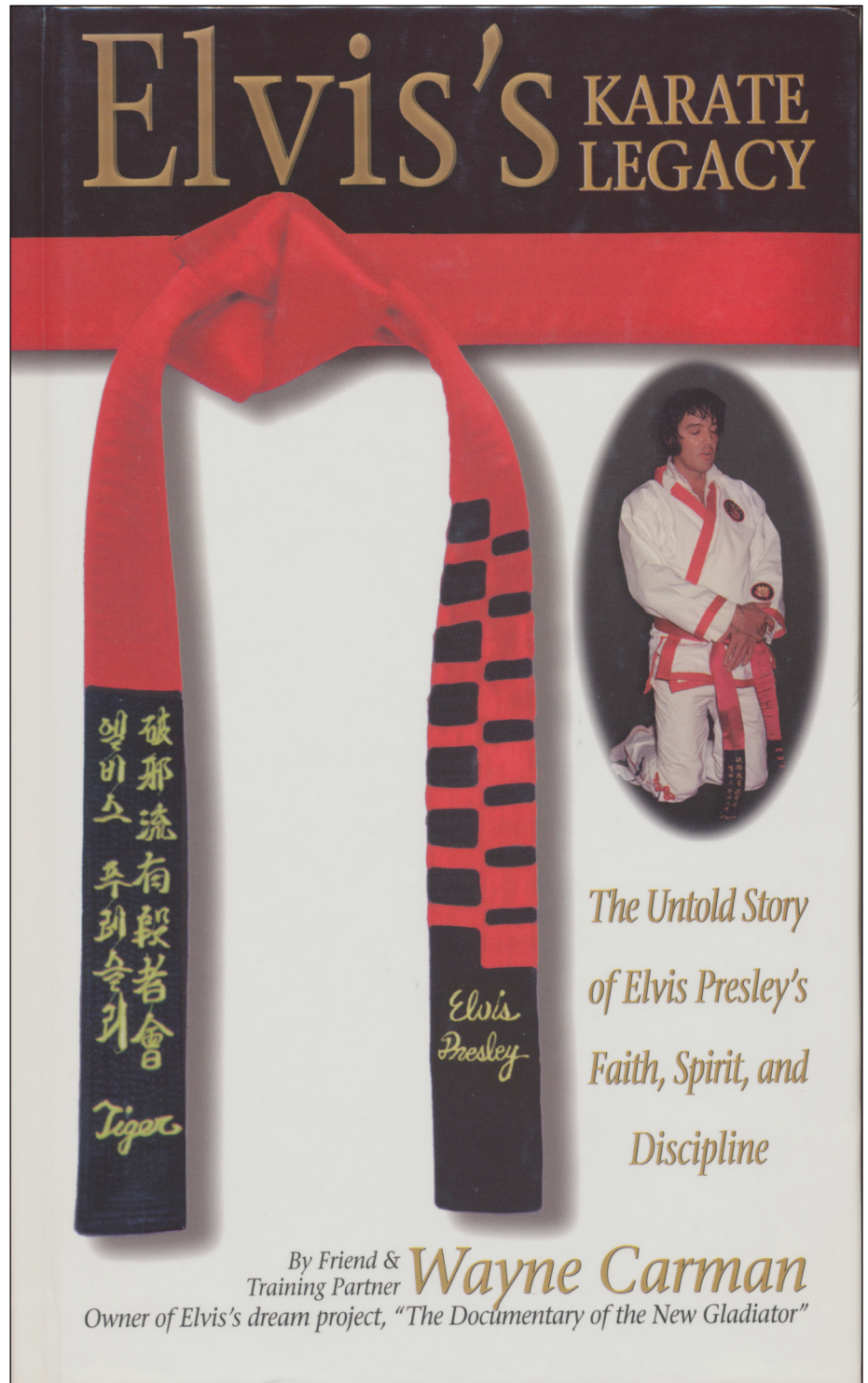

Omslaget på DVD:n "New Gladiators" från Rising Sun Productions som gavs ut 2002. I filmen får vi följa några "gladiatorer" under några karatetävlingar. På grund av EPE:s protester fick tyvärr inget material med Elvis användas.

landet och använda hans namn för att locka folk. Från det jag har hört så höll de inte sina löften till honom. Han blev arg för han kände sig utnyttjad av dem. Han gillade inte att bli utnyttjad.

Han tyckte inte om att betraktas som något mindre än han själv kände att han var, vilket var en fantastisk underhållare och någon som hade modet att lyckas på egen hand.

Så det slutade med att han spelade mycket racquetball där mot slutet eftersom han fick röra på sig. Det höll honom i hyfsat bra form. Jag tror inte att racquetball är bättre än någon kampsport och eller något annat. Jag tror att det finns en mängd olika träningsprogram som är jättebra för dig. Jag tror inte att det finns bara ett sätt att göra något överhuvudtaget! Du behöver göra en massa olika saker och när han spelade racquetball så var det inget som den stora allmänheten behövde bry sig om. Det var något han kunde göra hemma i sitt eget hus. Han behövde inte underhålla någon på något sätt. Och det är grejen med TKI. Elvis Presley kunde åka till TKI och han behövde inte showa för någon. Han kom hit och tränade med killarna som han respekterade och de respekterade honom. Det var en väldigt viktig sak. Ibland berättar jag för grupperna som besöker oss, grupper som kommer från hela världen som kommer hit, att jag har den enda byggnaden som Elvis aldrig lämnade. Jag tror att han tänkte karate ändå fram tills dagen han dog. Det var en stor del av hans liv. Och när han inte hade möjlighet

Wayne Carman har skrivit en bok om Elvis intresse för karate och i den berättar han även om filmprojektet.

att utöva det i träningslokalen, började han göra det som en del av sin scenshow för folk hade hört

om hans intresse och de ville se det. Så han gjorde en del (karate)rörelser på scenen även om det inte var

några Bruce Lee-grejer. Han var den första kampsportaren någonsin i filmhistorien som använde karate i en storfilm. Före honom hade Jimmy Cagney gjort en film under sent 30-tal där han som FBI agent använde sig av judo. Men före det fanns det ingen som använde karate. Det fanns ingen Bruce Lee före Elvis. Det fanns inget intresse i det (karate) i hela världen före Elvis. Det bara är så helt enkelt.

Keith: – Med tanke på hur nära Elvis du var och hur skicklig du var i kampsport, var det någonsin aktuellt för dig att bli en av Elvis livvakter?

Patrick: – Det fanns en annan kille som var en av våra svartbältare och han var en av dem som först fick mig intresserad av kampsport. Han hette Al Holcomb. Charlie Rich var en riktigt välkänd countrymusiker i USA, och Al, eller Big Al som alla kallade honom, för han var en stor kille, var hans road manager och beskyddare. Jag åkte några gånger med Big Al till olika ställen här i stan, till exempel Stax Studios. De sade att vi var

hans livvakter men det var inte alls på den nivån som heltidsanställda livvakter var när de reste runt i världen.

Keith: – Jag läste på nätet att du i något skede var livvakt åt Sylvester Stallone. Stämmer det?

Patrick: – Det var under filmandet av "Rocky 5" och jag har haft nöjet att jobba åt många olika människor under årens lopp. Åt vissa bara en gång och åt andra på mer regelbunden basis.

Keith: – En annan lärare som har associerats med Elvis under åren och som fansen känner väl till, och du nämnde honom tidigare, är Kang Rhee. Jobbade du med honom?

Patrick: – I Memphis fanns det två killar, om du skulle syssla med kampsport, som var ansedda lärare. Den ena var en japansk gentleman och den andra var en koreansk gentleman - Kang Rhee. Kang Rhee var en äkta livs levande kampsportsmästare av hög rang. Det är en sak som är säker! Han visste vad han gjorde, han visste hur han skulle göra det och han visste hur han skulle göra det affärsmässigt. Det finns

många kampsportare som öppnar och sedan får stänga eftersom de tror att de kan kampsport men de kan inte eller förstår inte kampsports businessen, vilket är att lyckas behålla eleverna och att alltid ha en intressant träningsform för dina elever. Någonstans på vägen började gå åt bara ett håll för Master Rhee och det han gjorde. Allt jag hörde efter det vara att Elvis ville göra något eget och utveckla den bästa möjliga karateskolan och det blev The Tennessee Karate Institute.

Keith: – Enligt en finsk bok som heter "The Elvis Map" är TKI idag delvis träningslokal och delvis museum. Vad är det för saker kan man se där?

Patrick: – Jag har allt möjligt. För det första, 1974 bröt jag ryggen i en nationell tävling. TKI stängde när jag måste operera ryggen några år efter att jag skadades. Jag kunde inte vara där och leda verksamheten, Bill reste runt och gjorde det han behövde göra för sin karriär, och förstas hade Elvis och Red börjat spendera mer tid med sitt vilket betydde fler Elvisturnéer.

En kväll när jag höll på att stänga för dagen så slutade mina ben att fungera. Jag blev tvungen att krypa ner för trappan på mage och köra hem genom att använda händerna i stället för fötterna. Följande dag var jag på sjukhuset och en vecka senare stelopererade jag ländryggen och man sade att jag inte skulle kunna använda mitt vänstra ben till så mycket på grund av skadan. Jag tog det som en utmaning. Fem dagar senare flög jag ner till Florida och tränade för att komma tillbaka. Inom sex månader efter min operation kom jag tillbaka hit upp och jag kunde göra en 7 fot (2,13 m) hög hoppspark. Det var något som betydde mycket för mig, att komma tillbaka ordentligt, och det var det jag gjorde! Men vid det laget så gick verksamheten väldigt dåligt så vi stängde ner hela stället. Fyrtio år senare märkte jag att hela området fick nytt liv. Vi fick tillbaka stället och jag lovade att när jag får tillbaka det ska ska det inte bara vara ett ställe för karate. Jag skulle hedra minnena av de människor som först hade kommit genom dessa dörrar. Och hedra de människor som kommer genom dörrarna den här gången också och

**Karate är inte bara slag och sparkar.
Foto: Ulla Korhonen**

blir en del av TKI:s arv.

Vi har många foton av Elvis när han tränar där, vi har foton av mig med olika människor som jag har jobbat för under åren jag

hade äran att träna två boxningsvärldsmästare förutom åtta olika kampsportsmästare. Vi är stolta över vårt arv, vi är stolta över att Elvis tyckte att vi var bäst, vi är stolta

över att känna att vi har ansträngt oss för att representera karaten på ett bra sätt! Jag gör allt jag kan för att representera Elvis minne som en kampsportare och som en man. Jag känner av hans energi där uppe varje gång jag kommer in där. Ibland pratar jag till och med honom. Och jag var aldrig något stort fan på den tiden. Jag menar, han var ju en trevlig kille och så, men jag fokuserade på kampsport på den tiden och hade lite tunnelseende i det jag höll på med.

Keith: – När var den sista gången som du träffade Elvis och hur fick du höra att han hade gått bort?

Patrick: – Jag hade träffat honom i min pappas hus och för mig verkade det som om han hade gått upp rejält i vikt. När han kom upp till TKI, och det syns tydligt i filmen som du nämnde tidigare, så var han i väldigt bra form. Smal, men inte mager. Han gav intrycket av att hans rörelser och smidighet var i toppform. Men sista gången jag såg honom där såg det ut som att han inte mådde så bra. Jag fortsätter leva mitt liv och göra så gott jag

kan. Min pappas fru dog och kort därefter dog Elvis och det var en kämpig tid för min pappa och riktigt tufft för alla de där människorna som hade räknat så mycket med Elvis och förväntat sig att han skulle få en så extremt lång karriär som han förtjänade.

Keith: – Var du med på visitationen (samling före en begravning) eller begravningen på Graceland?

Patrick: – Det var jag inte. Jag gillar inte stora folksamlingar. Jag ska förklara. När Red West dog, för några år sedan, så var jag med på begravningen. Det var enkelt. Jag kunde komma in, prata med hans fru Pat och hans barn. Jag hade träffat hans barn när de kom till TKI för de var elever där. Plötsligt hade de växt upp och förlorat sin far...

Men med en så stor folkmassa (på Elvis begravning), så var det inte på den nivån att jag kunde vara tillräckligt nära för att känna att jag verkligen fick chansen att hedra honom på samma respektfulla sätt. Så det har alltid varit bättre för mig, och jag har åkt till Graceland, bett där och hedrat honom på det sättet.

Jag kan inte förklara det på något enklare sätt än så.

Keith: – TKI nämns i en annan finsk bok som heter "The Elvis Coloring Book for Kids, and Grown-ups, Too!" Hur tror du att Elvis skulle ha reagerat på hur världen ser på honom så här många år efter hans död?

Patrick: – Jag tror att den mannen skulle ha varit så stolt över sig själv. För det fanns ingen annan som visste bättre hur värdefull han var än han själv. Man hör historier om hur han ville göra mer och göra filmroller som kunde visa vad han verkligen kunde. Det hade varit fantastiskt om det hade hänt, för killen hade talangen att vara en enastående underhållare och det bevisade han också. Om han hade kunnat vara här nu så skulle han ha varit lycklig.

Jag ska avsluta med den här lilla historien. När jag öppnade TKI på nytt, jag funderade fortfarande på om Elvis skulle kunna bli en del av det hela den här andra gången också, så kom det en dam och en herre från Frankrike, de var på nedre våningen, damen verkade ha problem med att komma uppför trappan så vi

hjälpte henne upp. När hon passerade väggen i lobbyn där jag har hundratals foton av alla de olika stjärnorna som har varit här, så såg hon en bild och sade, "Det är likadant som det jag också har". Hon drog upp den bakre delen av skjortan och där på sin rygg hade hon ett ärr precis som jag. Sedan bad hon mig att hjälpa henne, för (tänkte hon), hur kan jag, i 70 års åldern, röra mig så som jag gör. Jag är stormästare av 10:e graden i kampsport, och jag sade till henne att det var genom bra andning, och att jag skulle göra några övningar med henne.

Hon var dansare och hon hade blivit tappad och skadat sin rygg allvarligt. Hon ville kunna dansa igen och hon var en professionell dansare. Jag spenderade några timmar med henne den där dagen och före hon gick nerför trappan, så dansade hon över golvet med sin man.

Jag höll kontakten med henne via internet under några år efter det och guidade henne med träningen, och nu är hon tillbaka i sitt gamla jobb och kan dansa! Här kommer min poäng. Orsaken till att hon kan dansa igen beror inte alls på mig. Det är tack vare Elvis Presley. Hon hade gift sig på Graceland. Hon reste dit på grund av Elvis Presley. Jag kände, när jag jobbade med henne, att det här var en möjlighet att representera honom igen inför någon som aldrig träffade honom i det verkliga livet. Någon från ett främmande land som älskade honom och som kom för att söka efter honom. Hon sökte inte hjälp för sin rygg, men hon fick hjälp med ryggen tack vare

att hon kom. Vad mig beträffar så vill jag, när jag har pratat med henne några gånger under åren sedan dess, så vill jag säga till henne att det var Elvis som botade henne. För i mitt sinne så var det så!

Keith: – Stormästare Patrick Wrenn, våra radiolyssnare och tidningsläsare tackar för allt som du har delat med oss idag!

Patrick: – Välsigne er alla och tack för att jag fick medverka. Jag gör det som jag gör för att jag älskar det.

Länkar:

[Elvis karate 1974](#)

[Patrick Wrenn intervju](#)

**Översättning:
Elvis Ahlgren**

Denna artikel publiceras i samarbete med vår broderklubb OEPFC i Finland.
www.elvisfinland.fi

Elvis i
Norden
www.elvis.ax

2 clubs – 1 King

Week

TURNÉ

10 AUG ÖREGRUND
KAFÉ WILMA

11 AUG STOCKHOLM
EKERMANSKA MALMGÅRDEN

12 AUG UPPSALA
CREPERIE LEMONIE

13 AUG ÖRSUNDSBRO
GAMLA BION

16 AUG ÅKERSBERGA
EKBACKEN

17 AUG UPPSALA
KATALIN TERRASSEN

19 AUG JÄRLÅSA
CAFÉ BREDSJÖN

22 AUG UPPSALA
CAFÉ GULA VILLAN

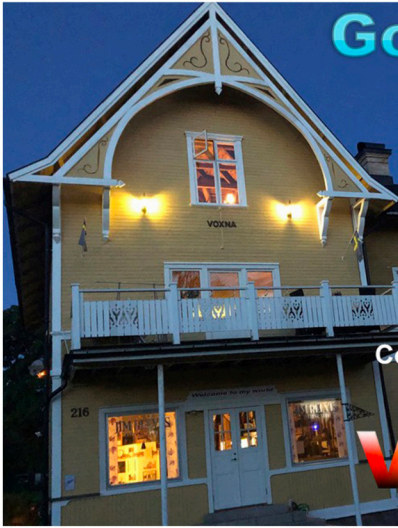
10 AUGUSTI
KAFÉ WILMA
ÖREGRUND

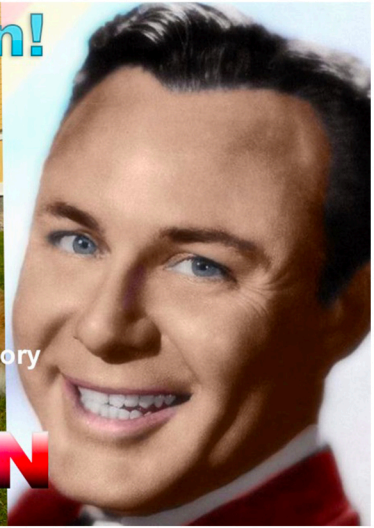
KENT WENNMAN BAND

BILJETTER: TICKSTER.SE
ASSOCIATEDWITHTHEKING.SE

Gone but not forgotten!

Jim Reeves Today
New CDs and new sets!
Simultaneous recordings by Jim's colleagues.
Covers by contemporary artists that carry Jim's memory
on to new generations.

VOXNA SWEDEN

Välkommen till världens enda **Jim Reeves museum**

*Bland det bästa jag sett
i musikmuseumväg.
Fantastisk samling med
otroligt trevlig och kunnig
värdlagare. Återkommer gärna.*

*En fantastisk
upplevelse med
suverän guidning.*

*Kjempefint museum og
en fantastisk guide som
fortalte om Jim.
Dette er virkelig å anbefale*

*Kunnskapsrik og
engasjert formidlar*

i **Voxna**

med gäster från hela världen.

**Öppet alla dagar i Juli
mellan 11 - 17.00**

*Mycket trevligt.
kul å se alla fina grejer*

*Mycket trevlig guidning,
som gjorde besöket
fullständigt*

*Mycket trevligt!
Tack för en fin guidning
och en extra bonus att
vi fick träffa Cheyenne.*

**Övrig tid gäller bokning per telefon:
070 524 47 51**

Jim Reeves och Elvis i Sverige

**Elvismagasinet besökte världens enda Jim Reeves museum och hittade även Elvis där.
Foto: Annika Lindqvist**

Elvismagasinet
reportageteam styrde
denna gång kosan mot
Hälsingland för att besöka
Björn Herlin och hans
fantastiska Jim Reeves
museum, det enda i
världen faktiskt. Björn och
hans härliga hund
Cheyenne möter upp och
båda är mycket
välkomnande. Hunden har
en speciell historia, Björn
har som det Jim Reeves
fan han är, döpt hunden
till samma namn som Jim
Reeves hund hade och är
givetvis av samma ras, en
collie. Att nördfaktor är
hög tilltalar givetvis
reportageteamet! Som ni

**kommer märka har Elvis
och Jim Reeves en hel del
historia ihop.**

Vi börjar med en rundtur
tillsammans med övriga
besökare i det otroligt
detaljerade museet, som är

mycket estetiskt utformat
och mycket genomarbetat,
det märks att det ligger själ
och hjärta bakom varje
detalj. Björn är en utmärkt
berättare och hans
entusiasm smittar verkligen
av sig. Museet omfattar

Foto: Annika Lindqvist

Överst Björns hund Cheyenne och under är Jim Reeves med sin Cheyenne.
Foto: Annika Lindqvist

hela tre stora rum i en jättelik gul vacker villa.

Rundturen börjar med en sektion där Björn visar upp en ny sektion med **Gunnar Wiklund**, som ju verkligen var Sveriges svar på Jim Reeves med bland annat hitlåtar som **Han måste gå** (He'll have to go), som ju både Jim och Elvis spelade in. Därefter blir vi visade bilder när Jim, **Chet Atkins** och **Floyd Cramer** (båda två spelade ju också på Elvis skivor), landar i Sydafrika inför turnén där. Här finns också en sektion med filmen **Kimberley Jim** (den enda film Jim gjorde),

Jim Reeves museum huserar i denna villa i Hälsingland.
Foto: Annika Lindqvist

Den nya Gunnar Wiklund sektionen.
Foto: Annika Lindqvist

bland annat en filmaffisch i original, själva filmen (4 stora rullband), Jims personliga filmmanuskript mm. För oss Elvisfans finns det glädjande nog en hel Elvishörna med berättelser som vi kommer till senare i reportaget samt unika bilder på Jim och Elvis. Några av de saker som fångade vårt intresse extra mycket var de många eleganta kläderna som tillhört Jim. En rar historia är att en av de kavajer som tillhört Jim, hade Björn på sig när han gifte sig! En

**En stolt Björn Herlin bredvid ett skivmontage.
Foto: Annika Lindqvist**

**Filmaffisch i original.
Foto: Annika Lindqvist**

annan fin sektion är en hörna som visar upp den rock och de resväskor som ses på omslaget till Jims album **The International Jim Reeves** tillsammans med en förstoring av fotografiet, vilket ger en hisnande känsla. Verkligen coolt Björn!

Vidare finns här delar av Jims Cadillac, kläder, skor, ring, parfym, ja till och hans hostmedicin. Och inte blir det sämre av att Björn har monterat upp samtliga av Jims original LP:n, i ett snyggt montage, däribland det mycket unika albumet där Jim **sjunger på afrikaans** för sin Sydafrikanska publik.

Helt omtumlande av den imponerande rundturen, slår vi oss ner och pratar vidare....

**Rocken och resväskorna finns i Björns museum.
Foto: Annika Lindqvist**

**Björn med den första skivan han hörde med Jim Reeves.
Foto: Annika Lindqvist**

Annika: – Hur började ditt intresse för Jim Reeves?

Björn: – Jag var 12 år och det första låten jag hörde var "My Lips are Sealed". Lite senare hörde jag "I Love You Because", som Elvis också spelade in och sedan dess var jag fast.

Annika: – Hur gick det till när ni startade museet? Hur fick ni tag på alla memorabilia?

Björn: – Egentligen var inte tanken att vi ens skulle starta ett museum, men jag fick reda på att många av Jim Reeves tillhörigheter fanns ute på nätet, eftersom Jim Reeves änka Mary Reeves avled 1999. Jag greps nästan av panik när jag tänkte på hur allt bara kunde spridas för vinden och försvinna, så jag samlade

på mig massor av memorabilia och då kom tanken på att öppna ett museum. Vi slog upp portarna 2007 i ett före detta järnvägshotell i Voxna strax utanför Edsbyn i Hälsingland.

Foto: Annika Lindqvist

Annika: – Fick du tillfälle att se Jim Reeves live?

Björn: – Nej tyvärr trots att han spelade på konserthuset i Stockholm 1964 och även i Norge i Njordhallen. Men jag har faktiskt nyligen varit i Njordhallen, det var en stor upplevelse att få komma in i den hallen och se var han uppträdde.

Annika: – Kan du berätta för oss om Jim Reeves' tidiga år och hur han började sin musikaliska karriär?

Björn: – Det jag vet är att han hörde Jimmy Rodgers på radio och blev intresserad. Han såg att grannens ungar hade slängt en trasig gitarr på skräphögen. Jim gick över med en påse päron och bytte till sig den stränglösa gitarren. Hans bröder fixade strängar åt honom och det fanns något original i byn som spelade gitarr och som visade honom några ackord. Mamman, som han var väldigt fäst vid, var musikalisk och spelade dragspel, så talangen kom antagligen därifrån.

Annika: – Vad var det som gjorde Jim Reeves unik som sångare?

Björn: – Hans röst var så fantastisk, var han än befann sig fanns i sin karriär, slog det gnistor, rösten

Foto: Annika Lindqvist

strålar. Varje gång jag hör en Jim Reeves låt på till exempel en mixad spellista, hajar jag till. Hans röst har så fin kvalitet.

Annika: – Hur var Jim Reeves förhållande till sin publik?

Björn: – Han var en stor scenartist. Han hade tonårspublik, som kanske var lite mer städad om man jämför med Elvis. Men i Sydafrika, där Jim Reeves hade stora framgångar blev han jagad av publiken, som drog av honom kavajen bland annat.

**I taket hänger delar från Jims Cadillac.
Foto: Annika Lindqvist**

Annika: – Jim Reeves var en framgångsrik producent. Kan du berätta mer om hans arbete som producent?

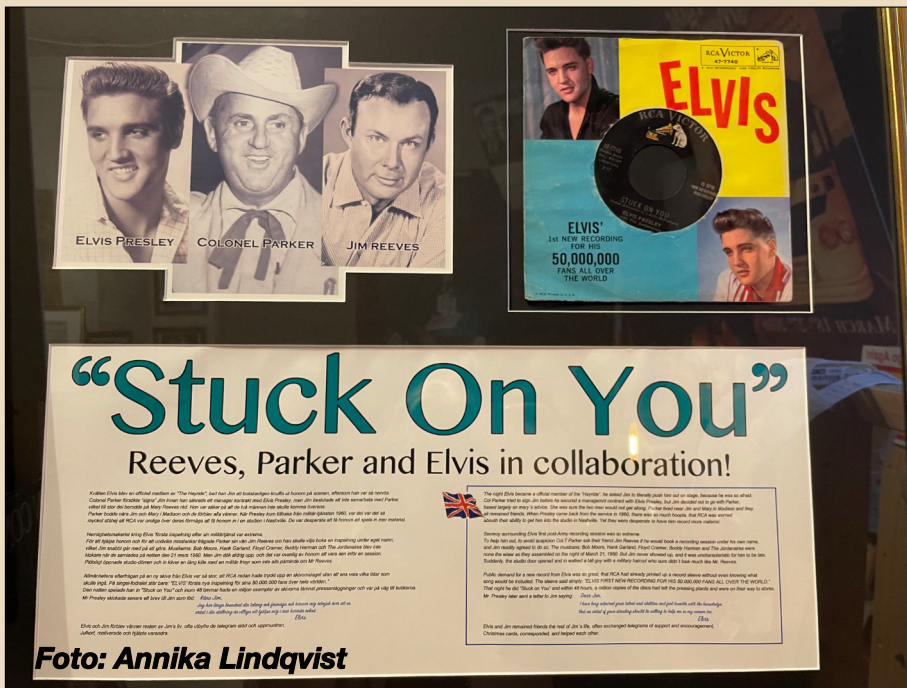
Björn: – *Ja han var mycket framgångsrik och hade sin egen studio i garaget. Troligtvis hade han planer på att sluta som artist och arbeta heltid som producent.*

Annika: – Vilken betydelse hade Jim Reeves för den svenska musikscenen och hur påverkade han svenska artister och fans?

Björn: – *Ja, alltså i Sverige var han ju populär givetvis, men tyvärr är det svårt att få media att skriva om honom. SVT till exempel har inte varit här, men NRK varit här och gjort stort reportage.*

Annika: – Hur såg Jim Reeves framgång ut internationellt och hur skiljde sig hans popularitet i olika delar av världen?

Björn: – *Han var ju givetvis populär i USA, men han rönt stora framgångar i Sydafrika, Indien, Sri Lanka, Nederländerna mm.*

När Elvis kom tillbaka från lumpen 1960, var det så mycket ståhej kring Elvis att RCA var oroliga om de ens kunde få in honom i studion i Nashville. Samtidigt var de desperata att få honom att spela in nytt material. Hemlighetsmakeriet kring Elvis första inspelning var rigorös. För att hjälpa honom och för att undvika misstankar frågade Parker sin vän Jim Reeves om han kunde boka Studio B i sitt namn. Musikerna Bob Moore, Scotty Moore, Hank Garland, Floyd Cramer, Buddy Harman och The Jordanaires visste ingenting när de samlades på natten den 21 mars 1960. Jim dök aldrig upp, vilket inte var likt honom. Plötsligt öppnades dörren och Elvis kliver in. Allmänhetens efterfrågan på en ny skiva var så stor att RCA redan tryckt skivomslaget utan att veta låtvalet. På singelfodralet

Annika: – Lite om Elvis och Jim Reeves, du kan ju massor om det. Berätta!

Björn: – Ja, Elvis och Jim Reeves skrev kontrakt med RCA Victor samma år 1955, så båda har arbetat med producenten Steve Sholes. Jim Reeves och hans fru Mary bodde på samma ort (Madison) som överste Parker och var bekanta med varandra. Överste Parker ville skriva kontrakt med Jim för att bli hans manager, men Jims fru Mary anade ugglor i mossen och sade nej. Och det var nog tur för Jim! Istället signade han upp med managern Herb Sacher, som övertalade Jim att börja med tupé för att dölja den "höga pannan". Ibland glömde Jim tupén och dolde de glesa testarna med en elegant Stetson hatt istället.

Jim jobbade ju som DJ på Louisiana Hayride och det var där han träffade Elvis första gången.. Det sägs att den dagen Elvis blev officiell medlem av "The Hayride", bad Elvis Jim att bokstavligen knuffa honom ut på scenen, för Elvis var så nervös.

Louisiana Hayride gänget 1955 med bland andra Jim och Elvis. Foto: Annika Lindqvist

Elvishörnan. Notera fotot i högra nedre hörnet: Elvis och Jim backstage på Louisiana Hayride. Foto: Annika Lindqvist

står det bara "Elvis första inspelning för sina 50.000.000 fans över hela världen" Den natten spelade han in bland annat "Stuck on You" och inom 48 timmar hade en miljon exemplar av skivorna lämnat pressanläggningarna och var på väg till butikerna. För mer information om vilka låtar som spelades in vid denna session: *Recording Sessions 1960-62* (keithflynn.com).

Elvis skickade senare ett brev till Jim som tack "Kära Jim, jag har alltid beundrat din talang och förmåga och känner mig ödmjuk över att en artist i din ställning är

villig att hjälpa mig i min karriär". Elvis och Jim förblev vänner resten av Jims liv och utbytte telegram med stöd och uppmuntran.

Reds anm. Det finns också en berättelse om att Reeves och Presley möttes i studio vid ett tillfälle när Reeves spelade in sin version av låten **Welcome to My World**, som senare blev en stor hit för honom. Elvis hade tidigare spelat in en demo av samma låt, men Reeves version blev mer framgångsrik. Dock sjöng Elvis låten relativt ofta under sina shower bland annat i Aloha from Hawaii.

Ytterligare en detalj är att Elvis spelade in **He'll Have to Go** relativt sent, bland det sista han spelade in faktiskt.

Värt att notera är också att Jim ofta samarbetade med pianovirtuosen **Floyd Cramer** och även inledningsvis med **The Jordanaires**. Sammanfattningsvis är Jim Reeves museum en riktig skatt för alla med stort musikintresse och Elvismagasinet rekommenderar å det varmaste ett besök! Du hittar mer information på www.jimreeves.se

Konserter där både Jim och Elvis medverkade:

November 6 1954: (8:00 PM) Shreveport LA - Municipal Auditorium - Louisiana Hayride

Elvislåtar:

Im Gonna Sit Right Down And Cry / Fool Fool Fool / Blue Moon Of Kentucky / Sittin On Top Of The World / Southern Maid Donuts (kort reklamslag)

Övriga artister:

Slim Whitman / Johnny Horton / **Jim Reeves** / Jimmy C Newman / J.E & Maxine Brown / Lump Lump Boys / Betty Amos / Jack Ford / Circle 6 Ranch Boys / Jeanette Hicks / Buddy Attaway / Hoot & Curley / Jerry & Dido Rowley

November 13 1954: (8:00 PM) Shreveport LA - Municipal Auditorium - Louisiana Hayride

Elvislåtar:

Thats All Right / Blue Moon Of Kentucky / Fool Fool Fool / Just Because

Övriga artister:

Slim Whitman / **Jim Reeves** / J.E & Maxine Brown / Johnny Horton / Jimmy Newman / Lump Lump Boys / Betty Amos / Jack Ford / Circle 6 Ranch Boys / Jeanette Hicks / Buddy Attaway / Hoot & Curley / Jerry & Dido Rawley

January 15 1955: (8:00 PM) Shreveport LA - Municipal Auditorium - Louisiana Hayride

Elvislåtar:

Hearts Of Stone / Thats All Right / Tweedle Dee

Övriga artister:

Jim Reeves / Johnny Horton

April 23 1955: (8:00 PM) Waco TX - Heart O' Texas Coliseum

Elvislåtar:

Blue Moon Of Kentucky / Thats All Right

Övriga artister:

Slim Whitman / **Jim Reeves** / Johnny Walker / Jimmy Newman / J.E & Maxine Brown

April 30 1955: (8:00 PM) Gladewater TX - High School Gym

Elvislåtar:

Tweedle Dee

Övriga artister:

Slim Whitman / **Jim Reeves** / Johnny Walker / Jimmy Newman / Billy Walker / Tibby Edwards / Buddy Attaway / Jack Ford / J.E. & Maxine Brown / Hoot & Curly / Jimmy & Wayne / Floyd Cramer / Jimmy Day

May 25 1955: Evening Meridian MS - American Legion Hall

Elvislåtar:

Baby Lets Play House / Im Left Youre Right Shes Gone / Milkcow Blues Boogie / Youre A Heartbreaker

Övriga artister:

Jim Reeves / J.E & Maxine Brown / Jimmy Newman / Hoot and Curley / Johnny Horton / Werley Fairburn / Tibby Edwards / Jeanette Hicks / Betty Amos

September 1 1955: (9:30 PM) New Orleans LA - Pontchartrain Beach

En detalj värd att notera är att Elvis precis innan denna spelning krockat med sin Cadillac och var försenad.

Övriga artister:

Mrs Jimmy Rogers / **Jim Reeves** / Al Terry / Jack Cardwell / Jimmy Swan / Ernie Chaffin / Ann Raye / Ray Parker / Hillbilly Evans

Fakta om Jim Reeves

Jim Reeves (egentligen **James Travis Reeves**), född den **20 augusti 1923** i den lilla orten **Galloway** nära Carthage i **Texas**, var en amerikansk countrysångare och låtskrivare. Trots att hans karriär och liv tragiskt avbröts 1964 i en fatal flygkrasch, lämnade Reeves ett oförglömligt avtryck i countrymusik-branschen och är fortfarande en älskad figur bland fansen. En intressant detalj angående hans **födelseår** är att det **egentligen** är **1924**, men för att som ung klara åldersgränsen till basebollaget, ändrade Jim sitt födelseår.

Han var yngst av åtta syskon och hade en hyfsad karriär inom baseboll som riktigt ung. Sedermera började han som radiopratar och sjöng live mellan de låtar han spelade. En av kanalerna han jobbade för var **KWKH-AM** i Shreveport, Louisiana, en kanal som sände direkt från **Louisiana Hayride**. Vid ett tillfälle blev Jim ombedd att ersätta en artist som blivit försenad, varefter Jims karriär tog fart.

Jim Reeves var känd för sin **mjuka barytonröst** och en karakteristisk stil som

Jim Reeves 1963.
PR-foto RCA Records

blandade traditionell countrymusik med inslag av populärmusik. Han spelade in många hits under sin karriär, inklusive klassiker som **He'll Have to Go**, **Welcome to My World**, **Four Walls** och **Am I Losing You**. Hans sånger kännetecknades ofta av hjärtskärande texter, ljuvlig orkestrering och en lugnande, sammetsliknande sångstil.

Reeves framgång sträckte sig bortom USA, och hans

musik fick internationellt erkännande. Han blev särskilt populär i länder som **Storbritannien**, **Irland** och **Sydafrika**, där han nådde toppen av listorna och skapade en betydande skara fans.

Tragiskt nog dog Jim Reeves **den 31 juli 1964** i en flygkrasch nära Nashville, Tennessee, vid 40 års ålder. Förlusten av hans liv var en stor chock för hans fans världen över. Trots hans alltför tidiga

**Albumet "Jy Is My Liefeling" där Jim sjunger på afrikaans.
Foto: Annika Lindqvist**

bortgång fortsatte Reeves musik att beröra publiken, och hans postuma utgivning, inklusive samlingsalbumet **The Best of Jim Reeves**, nådde betydande kommersiell framgångar.

Under sin karriär blev Jim Reeves hyllad med olika utmärkelser för sitt bidrag till countrymusiken. Han invaldes i **Country Music Hall of Fame** 1967, och hans inflytande på senare generationer av countryartister är tydligt.

Än idag är Jim Reeves musik populär och fortsätter att uppskattas av fansen av

klassisk countrymusik. Hans mjuka röst, tidlösa melodier och hjärtskärande texter fortsätter att fånga lyssnare och hålla hans musikaliska arv vid liv.

Jims betydelse för Nashville Soundet

Jim Reeves spelade en betydande roll i utvecklingen av det så kallade Nashville Soundet. Nashville Soundet var en genreriktning inom countrymusiken som uppstod på 1950- och 1960-talen och var kännetecknad av en mer

polerad, sofistikerad och popinfluerad ljudbild. Det var en reaktion på den tidigare mer traditionella och råa stilen inom countrymusiken.

Reeves var en av de första countryartisterna att omfamna Nashville Soundet. Hans distinkta röst, lugna sångstil och smakfulla musikaliska arrangemang passade perfekt in i den nya ljudbild som präglade Nashville Soundet. Hans musik erbjöd en mer sofistikerad upplevelse jämfört med den mer rustika countrymusiken som var vanlig vid den tiden.

Genom sin framgång med Nashville Sound bidrog Jim Reeves till att popularisera genren och göra den till en betydande rörelse inom countrymusiken. Hans hitsinglar som *Four Walls*, *He'll Have to Go* och *Welcome to My World* var framträdande exempel på den typ av melodiskt fokuserad och orkestrerad musik som kännetecknade Nashville Soundet.

Reeves var också en inflytelserik artist och producent genom sitt bolag **Jim Reeves Enterprises** och hjälpte andra artister inom Nashville Soundet. Han använde ofta studioinspelningstekniker och arrangemang som blev

signaturdrag inom genren. Hans arbete som producent omfattade bland annat samarbeten med **Dottie West** (Love is No Excuse), **Ned Miller** (From a Jack to a King), **Del Reeves** (Good Time Charlie's Got the Blues) med flera.

Andra betydande artister inom Nashville soundet är **Patsy Cline** (Crazy), **Eddy Arnold** (Make the World Go Away), **Tammy Wynette** (Stand by Your Man), **Charlie Rich** (Behind Closed Doors) med flera. Genren hade en bred inverkan på countrymusiken och påverkade många andra artister och producenter vid den tiden.

Jim Reeves betydelse för Nashville Sound ligger i att han var en av de främsta förespråkarna och utövarna av genren. Hans framgång och inflytande bidrog till att etablera Nashville som en viktig knutpunkt för countrymusiken och cementera Nashville Soundet som en betydelsefull stil inom genren.

Jim Reeves hade flera höga listplaceringar under sin karriär. Han nådde sitt största kommersiella genombrott på Billboard Hot Country Songs-listan i USA. Här är några av Reeves högsta

listplaceringar på denna lista:

1. Four Walls - #1 (1957)
2. He'll Have to Go - #1 (1959)
3. Billy Bayou - #1 (1959)
4. Adios Amigo - #2 (1962)
5. I Won't Forget You - #2 (1964)
6. Welcome to My World - #2 (1964)

Dessa låtar var några av Reeves mest framgångsrika singlar och blev stora hits både i USA och internationellt. Det är viktigt att notera att dessa listplaceringar gäller för Billboard Hot Country Songs-listan och att Reeves också hade framgång på andra musiklistor och i andra länder runt om i världen.

Svenska artister som tolkat Jim Reeves

Det finns flera svenska artister som har sjungit Jim Reeves låtar och hyllat hans musik genom åren. Jim Reeves var mycket populär i Sverige och hade stor inverkan på den svenska countrymusikscenen. Här är några svenska artister som har framfört Jim Reeves låtar:

1. **Gunnar Wiklund** – helt album med Jim Reeves låtar på svenska bland annat Han måste gå (He'll have to go)

Foto: Annika Lindqvist

2. **Lasse Stefanz**: Lasse Stefanz har gjort flera covers av Jim Reeves låtar, inklusive Welcome to My World och He'll Have to Go.

Foto: Annika Lindqvist

3. **Vikingarna:** Vikingarna har också framfört flera av Jim Reeves hits, till exempel Four Walls och I Won't Forget You.

4. **Thorleifs:** inkluderade också Jim Reeves låtar i sin repertoar. Adios Amigo och Blue Side of Lonesome är några exempel på Jim Reeves låtar som Thorleifs har framfört.

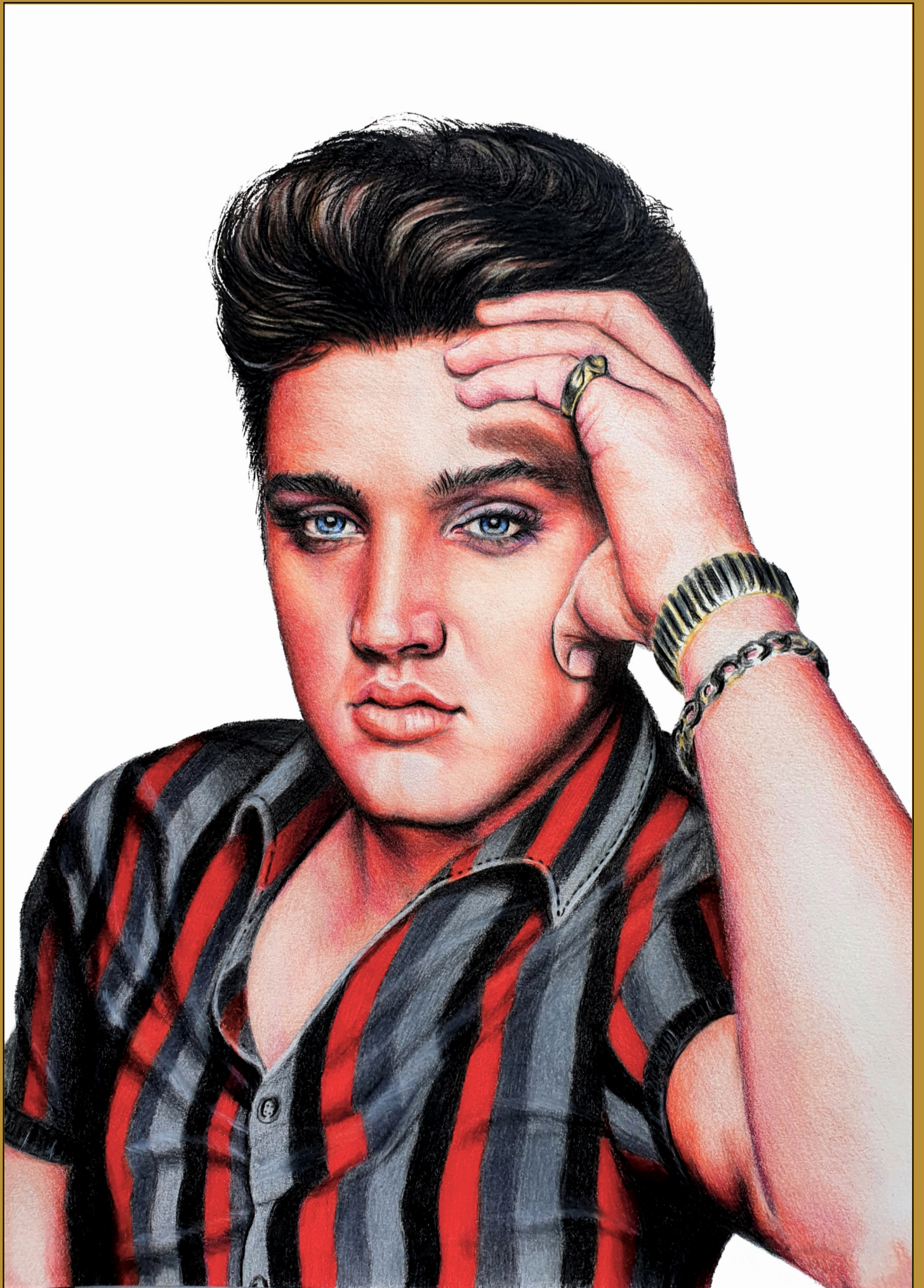
5. **Kikki Danielsson:** har också tolkat Jim Reeves låtar. Hon har sjungit hits som Am I Losing You och I Love You Because.

Låtar som både Elvis och Jim har spelat in:

1. Have I Told You Lately That I Love You
2. After Loving You
3. Hawaiian Wedding Song
4. Dark Moon
5. Make The World Go Away
6. In The Garden
7. Peace In The Valley
8. My Happiness
9. Just Call Me
10. I Love You Because
11. Take My Hand Precious Lord
12. It Is No Secret (What God Can Do)
13. I Can't Stop Loving You

14. Men With Broken Hearts
15. There's Always Me
16. I'm Beginning To Forget You
17. He'll Have To Go
18. A Fool Such As I
19. Danny Boy
20. How's The World Treating You
21. From A Jack To A King
22. Welcome To My World

Elvis
Andy Leslie